

Briselē, 30.11.2016.
COM(2016) 759 final

2016/0375 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Enerģētikas savienības pārvaldību

**un ar ko groza Direktīvu 94/22/EK, Direktīvu 98/70/EK, Direktīvu 2009/31/EK,
Regulu (EK) Nr. 663/2009, Regulu (EK) Nr. 715/2009, Direktīvu 2009/73/EK, Padomes
Direktīvu 2009/119/EK, Direktīvu 2010/31/ES, Direktīvu 2012/27/ES,
Direktīvu 2013/30/ES un Padomes Direktīvu (ES) 2015/652 un atceļ Regulu (ES)
Nr. 525/2013**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 394 final}
{SWD(2016) 395 final}
{SWD(2016) 396 final}
{SWD(2016) 397 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Spēcīga Enerģētikas savienība ar vērīgu klimata politiku un energosistēmas fundamentāla pārveide iespējama tikai ar koordinētu rīcību — kā normatīvu, tā nenormatīvu — ES un valstu līmenī. Lai to panāktu, Enerģētikas savienībai vajadzīga robusta *pārvaldība*, kas dažādos līmeņos nodrošina rīcībpolitiku un pasākumu saskanību, savstarpēju papildināmību un pietiekamu vērīgumu. Nolūkā iedzīvināt Enerģētikas savienību šīs iniciatīvas galvenais mērķis ir dot šim procesam vajadzīgo juridisko pamatu, kas jāpapildina ar nenormatīviem pasākumiem un darbībām, lai pārvaldība būtu sekmīga.

Saskaņā ar **Komisijas apņemšanos panākt labāku regulējumu** priekšlikuma iespaidā dalībvalstīm, Komisijai un citām ES institūcijām būtiski samazināsies administratīvais slogs. Ieguvumi, ko sniedz pašreizējās plānošanas un ziņošanas prasības (gan Komisijai, gan dalībvalstīm) enerģētikas un klimata jomā, ir precīza informācija par konkrētām rīcībpolitikām un atbalsts nozaru tiesību aktu īstenošanai. Tomēr šīs prasības ir izklaidētas daudzos atsevišķos tiesību aktos, kas pieņemti dažādos laikos, tādējādi zināmā mērā radot lieku regulējumu, nesaskanību un dublēšanos un nenodrošinot enerģētikas un klimata jomu savstarpēju integrāciju. Turklāt dažas pašreizējās prasības ir noteiktas, vadoties pēc attiecīgajiem 2020. gada mērķrādītājiem, un tāpēc nav piemērotas 2030. gada klimata un enerģētikas politikas satvara īstenošanai un nav sinhronizētas ar Parīzes nolīgumā paredzētajiem plānošanas un ziņošanas pienākumiem¹.

Šis priekšlikums apvieno plānošanas un ziņošanas pienākumus, kas izklaidēti ES galvenajos tiesību aktos enerģētikas, klimata un citās ar Enerģētikas savienību saistītās politikas jomās, kā rezultātā pienākumi tiks būtiski vienkāršoti. Tas šīs prasības samazina, salāgo un atjaunina, kā arī ir novērsta dublēšanās. Kopumā ar priekšlikumu ir integrēti, racionalizēti vai atcelti vairāk nekā 50 enerģētikas un klimata *acquis* paredzētie spēkā esošie plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumi (31 iekļauts, svītroti — 23). Racionalizētais Komisijas un dalībvalstu savstarpējais politikas pārvaldības process, cieši iesaistot citas ES institūcijas, salāgos pienākumu izpildes biežumu un termiņus, ievērojami uzlabos pārredzamību un sadarbību un tādējādi sniegs papildu ieguvumus samazināta administratīvā sloga ziņā.

Eiropadome, ņemot vērā Komisijas priekšlikumu², savos 2014. gada 24. oktobra secinājumos vienojās par 2030. gada klimata un enerģētikas politikas satvaru³. Šajos secinājumos bija prasīts izstrādāt uzticamu un pārredzamu pārvaldības sistēmu bez nevajadzīga administratīvā sloga, kas palīdzēs nodrošināt, ka ES sasniedz savus enerģētikas politikas mērķus, dodot dalībvalstīm nepieciešamo rīcības brīvību un pilnībā ievērojot dalībvalstu brīvību noteikt savu

¹ Pieņemts 2015. gada decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) Pušu konferences 21. sesijā.

² Komisijas 2014. gada 22. janvāra paziņojums “Klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam no 2020. gada līdz 2030. gadam” (COM/2014/015 *final*).

³ Pamatojoties uz mērķrādītāju klimata jomā — līdz 2030. gadam visas tautsaimniecības mērogā panākt siltumnīcefekta gāzu emisijas iekšējo samazinājumu vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, saistošu ES līmeņa mērķrādītāju — līdz 2030. gadam panākt, ka vismaz 27 % no patērētās enerģijas ES ir iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, indikatīvu ES līmeņa mērķrādītāju — līdz 2030. gadam uzlabot energoefektivitāti par vismaz 27 % un 15 % mērķrādītāju attiecībā uz starpsavienojumiem. Secinājumos arī teikts, ka energoefektivitātes mērķrādītāji līdz 2020. gadam tiks pārskatīti, paturot prātā ES mēroga mērķrādītāju — 30 %.

energoresursu struktūru. Tā uzsvēra, ka šī pārvaldības sistēma jāveido, izmantojot jau esošos elementus, piemēram, nacionālās klimata programmas, nacionālos atjaunojamo energoresursu enerģijas un energoefektivitātes plānus, kā arī paturot prātā vajadzību racionalizēt un apvienot atdalītus plānošanas un ziņošanas virzienus.

Enerģētikas savienības stratēģija, kas pieņemta 2015. gada 25. februārī, papildināja 2030. gada klimata un enerģētikas politikas satvaru un paplašināja pārvaldības tvērumu, iekļaujot visas piecas Enerģētikas savienības dimensijas (enerģētiskā drošība, solidaritāte un uzticēšanās; iekšējais enerģijas tirgus; pieprasījuma ierobežošana; dekarbonizācija, kas ietver atjaunojamo energoresursu enerģiju; pētniecība, inovācija un konkurētspēja).

2015. gada 18. novembra Enerģētikas savienības stāvokļa apskatā un tam pievienotajās Komisijas vadlīnijās dalībvalstīm par nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem ir sniegta papildu informācija un norādīts, ka pārvaldība ir jānostiprina tiesību aktos.

Enerģētikas padomes 2015. gada 26. novembra secinājumos atzīts, ka pārvaldība būs nozīmīgs rīks, lai sekmīgi un efektīvi izveidotu Enerģētikas savienību. Līdztekus minētajam regulāri tiek rīkotas Komisijas un dalībvalstu diskusijas tehniskajā darba grupā par nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem.

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcijā “Virzība uz Eiropas enerģētikas savienību” pausts aicinājums Enerģētikas savienības pārvaldību veidot tā, lai tā būtu vērienīga, uzticama, pārredzama, demokrātiska un pilnībā Eiropas Parlamentu iekļaujoša un lai tā nodrošinātu 2030. gadam izvirzīto klimata un enerģētikas mērķrādītāju sasniegšanu.

Pamatojoties uz minēto, šā priekšlikuma nolūks ir izveidot Enerģētikas savienības pārvaldības tiesisko regulējumu ar diviem galvenajiem pīlāriem — pirmkārt, esošo enerģētikas un klimata jomas plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumu racionalizācija un integrācija, lai atspoguļotu labāka regulējuma principus; otrkārt, robusta Komisijas un dalībvalstu savstarpējā politikas veidošanas procesa (kurā būtu cieši iesaistītas citas ES institūcijas) definēšana, lai sasniegtu Enerģētikas savienības mērķus, jo sevišķi 2030. gadam izvirzītos mērķrādītājus enerģētikas un klimata jomā.

Eiropas Savienība 2016. gada 5. oktobrī ratificēja Parīzes nolīgumu, kas stājās spēkā 2016. gada 4. novembrī. Ierosinātā regula veicinās Parīzes nolīguma un tā piecu gadu izskatīšanas cikla īstenošanu un nodrošinās UNFCCC un Parīzes nolīgumā noteikto uzraudzības ziņošanas un pārbaudes prasību saskaņotu integrēšanu Enerģētikas savienības pārvaldībā.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Pamatojoties uz enerģētikas jomas *acquis* un klimata jomas *acquis* attiecīgo daļu atbilstības pārbaudes rezultātiem, nozaru tiesību aktos paredzētie dalībvalstu plānošanas un ziņošanas pienākumi un Komisijai noteiktie uzraudzības pienākumi ar ierosināto regulu ir saglabāti, atcelti vai grozīti. Priekšlikums sagatavots, Komisijai vienlaikus izskatot Energoefektivitātes direktīvu, Direktīvu par ēku energoefektivitāti, Atjaunojamo energoresursu direktīvu un dažādos tiesību aktus, kas ietilpst tirgus modeļa iniciatīvā, lai nodrošinātu šo iniciatīvu pilnīgu saskaņotību. Ir nodrošināta arī saskanība ar citiem ES tiesību aktiem klimata un enerģētikas jomā.

Priekšlikumā ir pilnībā iekļauta Klimata monitoringa mehānisma regula (MMR), lai nodrošinātu enerģētikas un klimata jomu integrēšanu. Priekšlikums kopumā turpina pieeju,

kas paredzēta esošajos MMR plānošanas, ziņošanas un uzraudzības noteikumos, kuri tika izstrādāti iepriekšējā klimata jomas tiesību aktu racionalizēšanas procesā. Tomēr šajā priekšlikumā spēkā esošie MMR noteikumi racionāli apvienoti ar enerģētikas tiesību aktiem, atjaunināti spēkā esošie noteikumi, lai tie būtu piemēroti ierosinātās Kopīgo centienų regulas un Zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības (LULUCF) regulas īstenošanas uzraudzībai un Parīzes nolīgumā noteikto ES saistību izpildei. Tā kā priekšlikums attiecas uz plašu tematisko jomu klāstu, tika nolemts neierosināt MMR pārstrādāšanu. Tomēr Komisija uzskata, ka ir būtiski svarīgi saglabāt visu MMR saturu, kuru pašreizējā priekšlikumā nav ierosināts grozīt.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šī iniciatīva ir saistīta arī ar citām politikas jomām, piemēram, transportu, vidi, rūpniecību, ekonomiku, pētniecību un konkurenci. Tomēr ir svarīgi norādīt, ka šī iniciatīva, ciktāl tā attiecas uz plānošanas un ziņošanas racionalizāciju un integrāciju, ir vērsta uz enerģētikas un klimata jomu, vienlaikus iekļaujot dažus specifiskus citu jomu ziņošanas un plānošanas virzienus. Tas ir svarīgi, lai nodrošinātu pārvaldāmu procesu, galveno uzmanību pievēršot Enerģētikas savienības galvenajiem mērķiem.

Komisijas ieteikumi dalībvalstīm, ko paredz ierosinātā regula, papildinās un ņems vērā ieteikumus, kurus izdod Eiropas pusgada sakarā un kuros uzmanība pievērsta makroekonomisko un strukturālo reformu jautājumiem (kas reti ir saistīti ar enerģētiku vai klimatu), savukārt pārvaldības regula pievēršas jautājumiem, kas attiecas uz enerģētikas un klimata politiku. Ja kādi enerģētikas un klimata politikas jautājumi ir saistīti ar makroekonomiskajām vai strukturālajām reformām, tiem joprojām jābūt Eiropas pusgada sastāvdaļai.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Visu regulas noteikumu juridiskais pamats ir LESD 191., 192. un 194. pants.

Ierosinātajai regulai ir likumīgs mērķis, uz ko attiecas minētie panti. Lai pieņemtu pasākumus saskaņā ar LESD 192. panta 1. punktu un LESD 194. panta 2. punktu, parasti piemēro parasto likumdošanas procedūru.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvai kompetencei)**

Subsidiaritātes principa ievērošana ir viens no galvenajiem apsvērumiem attiecībā uz pārvaldības sistēmu, kuras pamatā ir pieeja, ka dalībvalstīm pašām būtu jāizstrādā nacionālie plāni un tajos noteiktie mērķi un pasākumi.

ES rīcības nepieciešamība

Tā kā vairāki Enerģētikas savienības elementi ir saistīti ar ES līmenī noteiktajiem mērķiem, ir vajadzīga ES līmeņa rīcība, lai nodrošinātu šo mērķu sasniegšanu, kā arī enerģētikas un klimata politikas saskaņotību ES un dalībvalstīs, vienlaikus saglabājot dalībvalstu rīcības brīvību. Turklāt vairākumu no problēmjautājumiem, kas Savienībai aktuāli enerģētikas jomā, nav iespējams risināt, veicot nekoordinētas darbības nacionālā līmenī. Tas pats attiecas arī uz klimata pārmaiņām, kas savas specifikas dēļ ir pārrobežu problēma, ko nevar atrisināt, rīkojoties tikai vietējā, nacionālā vai pat ES līmenī.

Turklāt tā kā katra Enerģētikas savienības dimensija attiecas uz pārrobežu līmeni, ir nepieciešama ES rīcība, lai turpinātu uzlabot dalībvalstu sadarbību. Nevienu no Enerģētikas savienības dimensijām nevarēs efektīvi īstenot bez ES pārvaldības sistēmas starp Komisiju un dalībvalstīm, kas veicinās reģionālo sadarbību enerģētikas un klimata politikas jomā. ES līmeņa rīcība ir nepieciešama arī tādēļ, lai nodrošinātu, ka ES ir gatava pilnībā iesaistīties Parīzes nolīgumā paredzētajos izskatīšanas procesos.

Visbeidzot, ES rīcība ir nepieciešama, lai racionalizētu esošos plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumus — tā kā pašreizējās prasības šajā ziņā ir noteiktas ES tiesību aktos, tās var grozīt un/vai atcelt tikai ES līmenī ar tiesību akta priekšlikumu.

ES pievienotā vērtība

Stabilas Enerģētikas savienības pārvaldības izveide palīdzēs nodrošināt, ka ES un tās dalībvalstis kopā sasniedz apstiprinātos Enerģētikas savienības mērķus, tostarp 2030. gada mērķrādītājus enerģētikas un klimata jomā, un ka tās sekmīgi un bez pārmērīgi lieliem finansiālajiem līdzekļiem rod koordinētus un vienotus risinājumus kopīgajām problēmām. Tas ir obligāti, ņemot vērā nākamajās desmitgadēs enerģētikas nozarē nepieciešamo ieguldījumu ievērojamo apjomu.

Racionalizēts un vienkāršots plānošanas un ziņošanas satvars dalībvalstīm dos labumu to enerģētikas un klimata rīcībpolitiku izstrādē. Efektīvākas un saskanīgākas administratīvās procedūras gan valstu iestādēs, gan dalībvalstu starpā nodrošinās iespēju efektīvāk izstrādāt un īstenot enerģētikas un klimata politikas virzienus. Privātais sektors pārredzamākus valstu tiesiskos regulējumus varēs izmantot, pieņemot lēmumus par investīcijām enerģētikas un klimata jomās; arī iedzīvotāji iegūs plašāku informāciju par Enerģētikas savienības un saistīto politikas virzienu īstenošanu.

• Proporcionalitāte

Tiesību aktos nostiprināts pārvaldības priekšlikums (nevis nenormatīva pieeja) ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis iesaistās šajā procesā un salīdzināmā veidā tiek sasniegti kopējie mērķi un mērķrādītāji, lai uzlabotu regulējuma stabilitāti un noteiktību investoriem, kā arī nodrošinātu vienotu uzraudzību dalībvalstu un Savienības starpā.

Nacionālās plānošanas un ziņošanas pieejas pamatā ir atbilstības pārbaude (sk. turpmāk), kuras galvenais nolūks bija novērtēt pašreizējās pieejas proporcionalitāti un attiecīgi uzlabot šā principa ievērošanu.

Lai nodrošinātu proporcionalitāti un pilnībā ievērotu LESD 194. pantā noteiktās dalībvalstu tiesības, dalībvalstu un Komisijas iteratīvā procesa pieejas pamatā ir Komisijas ieteikumi, nevis, piemēram, Komisijas lēmumi.

• Juridiskā instrumenta izvēle

Lai nodrošinātu noteikumu tiešu piemērojamību un tādējādi nodrošinātu nacionālo enerģētikas un klimata plānu un ziņojumu salīdzināmību, ir nepieciešama regula, nevis direktīva. Tiešas piemērojamības papildu priekšrocība nodrošinās, ka plāni tiks sagatavoti daudz agrāk par 2021. gadu.

Turklāt daudzi regulas noteikumi nav adresēti dalībvalstīm un tāpēc tos nevarētu īstenot ar transponēšanu nacionālā līmenī (piemēram, Komisijas pienākumi, ar Komisijas ieteikumiem saistītais process, Eiropas Vides aģentūra utt.).

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Normatīvā atbilstība un optimizācija**

Viens no galvenajiem ierosinātās regulas mērķiem ir normatīvā atbilstība un optimizācija. Saskaņā ar Komisijas apņemšanos panākt labāku regulējumu priekšlikums ir sagatavots iekļaujot, ievērojot pārraudzību un pastāvīgi iesaistot ieinteresētās personas.

Atbilstības pārbaudē (**REFIT**), kas papildina ierosināto regulu, secināts, ka jaunā pieeja varētu ievērojami samazināt administratīvo slogu dalībvalstīm un Komisijai, taču sakarā ar ticamu datu ierobežoto pieejamību šādu ietekmi varēja kvantificēt tikai daļēji. Jaunā pieeja varētu radīt virkni ieguvumu, ievērojami uzlabojot saskaņību un efektivitāti. Priekšlikumā nav iekļauti ne izņēmumi attiecībā uz mikrouzņēmumiem, ne arī īpaša pieeja attiecībā uz MVU, jo šī iniciatīva minētās struktūras neietekmē.

Ierosinātā regula palielinās e-ziņošanas lomu, kā rezultātā administratīvajam slogam vajadzētu samazināties vēl vairāk.

- **Ietekmes novērtējums**

Šim priekšlikumam pievienotais ietekmes novērtējums tika sagatavots un izstrādāts atbilstīgi piemērojamajām labāka regulējuma pamatnostādņēm, un Regulējuma kontroles padome sniedza pozitīvu atzinumu. Galīgajā versijā ir iekļauti padomes ieteiktie uzlabojumi. Ņemot vērā politikas risinājuma variantus attiecībā uz plānošanu, ziņošanu un uzraudzības pienākumu racionalizāciju, tika izvērtēti dažādi varianti — gan vispārīgi (nenormatīvi) norādījumi dalībvalstīm, gan dažādas juridiskas metodes esošo pienākumu racionalizācijai un integrācijai.

Tika izvērtēti arī dažādi politikas varianti, ņemot vērā, piemēram, nacionālo plānu un ziņojumu atjauninājumus un periodiskumu, kā arī Komisijas uzraudzības pasākumus; dalībvalstu un Komisijas iteratīvo procesu, kā arī ieteikumus dalībvalstīm; iespējamo politikas risinājumu gadījumā, kad dalībvalstu kopīgie pūliņi nebūs pietiekami, lai sasniegtu ES līmenī saskaņotos mērķus; kā arī reģionālās apspriešanas nozīmi nacionālo plānu izstrādes procesā.

Ietekmes novērtējumā tika secināts, ka vēlāmais variants ir viens jauns tiesību akts, kur pilnībā iekļauta Klimata monitoringa mehānisma regula (**MMR**). Tajā norādīts, ka ir jānodrošina iespēja veikt dažus formālus atjauninājumus nacionālajiem plāniem un dalībvalstu *divgadu* progresu ziņojumiem, kā arī Komisijas uzraudzības ziņojumiem (tostarp gada ziņojumi par konkrētām politikas jomām). Tajā secināts, ka Komisijas iteratīvajam procesam būtu jāaptver gan nacionālo plānu izstrāde (vērienīgums), gan īstenošana (izpilde) un ka būs vajadzīgi Komisijas ieteikumi par nacionālajiem plāniem un progresu ziņojumiem. Tajā arī secināts, ka ir nepieciešamas obligātas reģionālas apspriešanās ar citām dalībvalstīm par nacionālo plānu projektiem un galīgo redakciju, lai nodrošinātu nacionālo plānošanas procesu un rīcībpolitiku koordinēšanu Enerģētikas savienības kontekstā.

Vēlamā politikas risinājuma variantu minētajai kombinācijai būtu vislabākā ietekme, samazinot administratīvo slogu un nodrošinot dalībvalstīm rīcības brīvību, vienlaikus nodrošinot pārvaldību, kas ir pietiekami stingra, lai būtu iespējams sasniegt Enerģētikas savienības mērķus.

Atsauce uz Ietekmes novērtējuma kopsavilkumu: SWD(2016)395⁴.

Atsauce uz Regulējuma kontroles padomes pozitīvo atzinumu: SWD(2016)494⁵.

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Sagatavojot regulas priekšlikumu, tika veikta ES enerģētikas jomas tiesību aktu kopuma plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumu atbilstības pārbaude (*REFIT*). Atbilstības pārbaudē tika izvērtēta enerģētikas jomas tiesību aktu kopuma plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumu un ES galvenajos klimata tiesību aktos noteikto pienākumu savstarpējā saikne.

Atbilstības pārbaudē tika izdarīts vispārējs secinājums, ka spēkā esošo ES enerģētikas jomas tiesību aktu kopuma plānošanas, ziņošanas un uzraudzības sistēmai kopumā bija labi rezultāti, taču šajā ziņā ir iespējams ievērojami uzlabot ES enerģētikas jomas tiesību aktu kopumu, kā arī stiprināt savstarpējo saikni ar ES klimata tiesību aktu kopumu, tādējādi ievērojami uzlabojot pašreizējo izmaksu/ieguvumu attiecību.

Ņemot vērā minēto, atbilstības pārbaudē tika stingri ieteikts, ka dalībvalstu plānošanas un ziņošanas, kā arī Komisijas uzraudzības sistemātiska integrēšana būs nepieciešama, lai nodrošinātu saskanību un gan dalībvalstīm, gan Komisijai nodrošinātu iespēju pilnā mērā izmantot sinerģijas un nodrošināt konsekveni starp dažādiem plānošanas un ziņošanas virzieniem, kā arī lai sistēmu pielāgotu jaunā, visaptverošā Enerģētikas savienības satvara mērķim, tostarp 2030. gada klimata un enerģētikas politikas satvara mērķrādītājiem. Ar ierosināto regulu ir īstenoti atbilstības pārbaudē izklāstītie ieteikumi, izņemot dažus gadījumus, kad tas nebija iespējams tāpēc, ka pienākumu izpildes biežums nesakrīt ar Pārvaldības regulā paredzēto vai pienākums izrādījās pārāk tehnisks.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Lai apkopotu ieinteresēto personu un iedzīvotāju viedokļus, 2016. gada 11. janvārī tika sākta sabiedriskā apspriešana. Apspriešana ilga vairāk nekā 12 nedēļas un beidzās 2016. gada 22. aprīlī⁶.

Tiešsaistes aptaujā tika saņemtas 103 atbildes, ko papildināja atbildes, kas tika iesniegtas pa e-pastu, no tām 15 tika saņemtas no dalībvalstīm⁷. Šajā sabiedriskajā apspriešanā saņemtas

⁴ Ietekmes novērtējuma kopsavilkums, kas pievienots dokumentam "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Enerģētikas savienības pārvaldību un ar ko groza Direktīvu 94/22/EK, Direktīvu 98/70/EK, Direktīvu 2009/31/EK, Regulu (EK) Nr. 663/2009, Regulu (EK) Nr. 715/2009, Direktīvu 2009/73/EK, Padomes Direktīvu 2009/119/EK, Direktīvu 2010/31/ES, Direktīvu 2012/27/ES, Direktīvu 2013/30/ES un Padomes Direktīvu (ES) 2015/652 un atceļ Regulu (ES) Nr. 525/2013" (Komisijas dienestu darba dokuments).

⁵ Regulējuma kontroles padomes atzinums, kas pievienots dokumentam "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Enerģētikas savienības pārvaldību un ar ko groza Direktīvu 94/22/EK, Direktīvu 98/70/EK, Direktīvu 2009/31/EK, Regulu (EK) Nr. 663/2009, Regulu (EK) Nr. 715/2009, Direktīvu 2009/73/EK, Padomes Direktīvu 2009/119/EK, Direktīvu 2010/31/ES, Direktīvu 2012/27/ES, Direktīvu 2013/30/ES un Padomes Direktīvu (ES) 2015/652 un atceļ Regulu (ES) Nr. 525/2013".

⁶ Apspriešanās uzmanība tika pievērsta šādiem jautājumiem: i) kā varētu racionalizēt pašreizējos plānošanas un ziņošanas pienākumus enerģētikas un klimata jomā, lai labāk sasniegtu Enerģētikas savienības mērķus; ii) kā vēlams rīkoties, lai izstrādātu plānošanas, ziņošanas un uzraudzības rīkus; iii) kā izveidot pārvaldības procesu, kas veicinātu Enerģētikas savienības mērķu sasniegšanu.

⁷ Beļģija, Čehijas Republika, Dānija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Malta, Nīderlande, Polija, Slovākija, Somija, Ungārija, Vācija un Zviedrija.

atbildes tika izmantotas Komisijas veiktajā novērtējumā un spēkā esošo plānošanas un ziņošanas pienākumu atbilstības pārbaudē, kā arī ietekmes novērtējumā, ar ko ir pamatota ierosinātā regula.

Lielākais vairākums respondentu atzina esošo plānošanas un ziņošanas pienākumu nozīmi, taču piekrita, ka esošie plānošanas un ziņošanas pienākumi ir veiksmīgāk jāracionalizē, jāsalāgo un jāintegrē, lai novērstu nepilnības, dublēšanos un neatbilstības un plānošanas pienākumu racionalizēšanu ciešāk saistītu ar 2030. gada satvara mērķiem. Vairākas ieinteresētās personas norādīja, ka pašreizējie nacionālie plāni ir labāk jāintegrē šajās jomās⁸, vienlaikus arī uzsverot vispārējo plānošanas pienākumu racionalizācijas un samazināšanas nepieciešamību.

Lielākā daļa respondentu uzskatīja, ka vēlamais variants, kā racionalizēt pēc 2020. gada piemērojamos plānošanas un ziņošanas pienākumus enerģētikas un klimata jomā, ir viens tiesību akts. Dalībvalstīm attiecībā uz normatīviem un nenormatīviem risinājuma variantiem bija diezgan atšķirīgi viedokļi.

Vairākums respondentu uzskatīja, ka nacionālajos plānos būtu jāatspoguļo visas piecas Enerģētikas savienības dimensijas, tie būtu jāizstrādā, izmantojot sīki izstrādātu modeli (ko tehniskajā darba grupā apstiprinātu arī dalībvalstis) un galvenā uzmanība tajos noteikti būtu jāpievērš kvantificētajiem ES mērķrādītājiem. Neliels skaits respondentu, tostarp vairākas dalībvalstis, drīzāk atbalstīja maza apjoma stratēģiskos nacionālos plānus. Vairākas ieinteresētās personas, tostarp vairākums dalībvalstu, prasīja, ka ir jāizvairās no jauna administratīvā sloga vai papildu izmaksām.

Attiecībā uz politikas procesu, ar ko regulē plānu pabeigšanu un pārskatīšanu, daudzi respondenti atbalstīja pārredzamu un līdzdalīgu plānošanas procesu, kas veicinātu investoru uzticēšanos un plašu sabiedrisko atbalstu.

Visbeidzot, respondenti kopumā piekrita, ka jaunajai pārvaldības sistēmai būtu jāatvieglo nacionālo enerģētikas politiku koordinēšana un jāsekmē reģionālā sadarbība un ka šajā procesā Komisijai vajadzētu ieņemt nozīmīgu lomu.

Plašāks sabiedriskās apspriešanas kopsavilkums ir iekļauts ietekmes novērtējumā.

• **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Ietekmes novērtējums un atbilstības pārbaude, kas izmantota, izstrādājot ierosināto regulu, ir pamatoti ar diviem pētījumiem, ko 2016. gada pirmajā pusgadā Komisijas uzdevumā veica *Trinomics* un *Amec Foster Wheeler*.

Ierosinātajā regulā un tās 1. pielikumā (nacionālo plānu modelis) iekļauto nacionālo plānu tvērumu un pieeju palīdzēja izstrādāt tehniskā darba grupa par nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem, kuru vadīja Komisija un kurā bija visu dalībvalstu pārstāvji.

Speciālās zināšanas, ko ieinteresētās personas sniedza sabiedriskās apspriešanas laikā, tika izmantotas analīzes papildināšanai kā papildu zināšanu avots.

⁸ T. i., nacionālie atjaunojamo energoresursu rīcības plāni (*NREAP*), nacionālie energoefektivitātes rīcības plāni (*NEEAP*) un plānošanas prasības klimata jomā.

- **Pamattiesības**

Tā kā ierosinātā rīcībpolitika primāri attiecas uz dalībvalstīm kā institucionāliem dalībniekiem, tā atbilst Pamattiesību hartai.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šā priekšlikuma galvenie mērķi ir plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumu racionalizācija un pārvaldības mehānisma izveide. Dalībvalstīm regulāri būs jāiesniedz Komisijai integrēti plāni un ziņojumi. Ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, Komisijai būs jā sagatavo nepieciešamie uzraudzības ziņojumi. Lai Komisija varētu izpildīt savus uzdevumus, Komisijas esošā vispārējā cilvēkresursu finansējuma ietvaros tiks piesaistīti enerģētikas un klimata politikas jomu darbinieki: speciālisti, pagaidu darbinieki un ārštata darbinieki. Attiecībā uz Eiropas Vides aģentūru (EVA) papildus līdz šim plānotajiem cilvēkresursiem tiek pieprasīta papildu līgumdarbinieku nolīgšana (2020. gadā maksimāli 3).

Izmaksas, kuras saistībā ar ierosinātās regulas īstenošanu radīsies Enerģētikas ĢD un Klimata ĢD un kuras sīkāk izklāstītas pievienotajā finanšu pārskatā, laikposmā līdz 2020. gadam tiks pilnībā nosegtas ar pašreiz plānoto budžeta pozīciju finansējumu. Eiropas Vides aģentūrai nepieciešamie finanšu resursi tiks piešķirti papildus pašreiz plānotajam finansējumam.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Šajā regulā noteiktā Komisijas un dalībvalstu ziņošanas un novērtēšanas kārtība nodrošinās regulas īstenošanas rūpīgu uzraudzību.

Regulas formālā pārskatīšana notiks 2026. gadā. Izskatīšanā būtu jāņem vērā arī Parīzes nolīgumā paredzētās globālās izsvēršanas rezultāti.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Neattiecas.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Ierosinātās regulas pirmajā nodaļā ir noteikta tās piemērošanas joma un priekšmets, kā arī definēti izmantotie termini.

Ierosinātās regulas otrajā nodaļā ir izklāstīts dalībvalstu pienākums līdz 2019. gada 1. janvārim izstrādāt integrētu nacionālo enerģētikas un klimata plānu 2021.–2030. gadam un turpmākajiem desmit gadu periodiem. I pielikumā iekļauts saistošs plānu paraugs, kur norādīti papildu elementi par, piemēram, politikas virzieniem, pasākumiem un analītisko bāzi.

Šajā nodaļā ir izklāstīts arī Komisijas un dalībvalstu iteratīvais apspriešanās process pirms plāna pabeigšanas, pamatojoties uz nacionālā plāna projektu, kas jāiesniedz Komisijai līdz 2018. gada 1. janvārim un pēc tam ik pēc desmit gadiem — nākamajam desmit gadu periodam. Šajā sistēmā Komisija varēs sniegt ieteikumus par mērķu, mērķrādītāju un devumu vērienīgumu, kā arī par konkrētām plānā iekļautām rīcībpolitikām un pasākumiem. Arī citas dalībvalstis reģionālajā apspriešanās varēs komentēt plāna projektu. Plāni būs jāatjaunina līdz 2024. gada 1. janvārim (joprojām, ņemot vērā 2030. gada mērķus).

Trešajā nodaļā izklāstīti dalībvalstu pienākumi sagatavot uz paziņot Komisijai ilgtermiņa zema oglekļa emisiju līmeņa stratēģijas turpmākajiem 50 gadiem, kas ir būtisks elements, lai veicinātu ekonomikas pārmaiņas, radītu darbvietas, sekmētu izaugsmi un sasniegtu plašākas ilgtspējīgas attīstības mērķus, kā arī godīgi un rentabli censtos sasniegt Parīzes nolīgumā izvirzīts ilgtermiņa mērķus.

Ierosinātās regulas ceturtajā nodaļā dalībvalstīm noteikts pienākums, sākot no 2021. gada sagatavot divgadu progresu ziņojumus par plānu īstenošanu attiecībā uz visām piecām Enerģētikas savienības dimensijām, lai būtu iespējams sekot līdzi to sekmēm. Šajos progresu ziņojumos dalībvalstīm reizi divos gados ir jāziņo arī par saviem nacionālajiem plāniem un stratēģijām attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, termiņus salāgojot ar Parīzes nolīgumu.

Šajā nodaļā ir arī norādīts, kādi ziņojumi ir jāpasagatavo katru gadu, piemēram, lai izpildītu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu starptautiskās saistības un iegūtu vajadzīgo bāzi atbilstības novērtējumam saskaņā ar regulu [PB: akts Nr. XXX par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām]⁹ un Regulu [PB: akts Nr. XXX par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām]¹⁰. Šie ziņojumi attiecas, piemēram, uz SEG pārskatiem un atbalstu jaunattīstības valstīm, un nodrošina Savienībai un tās dalībvalstīm iespēju pierādīt savu UNFCCC un Parīzes nolīgumā noteikto saistību izpildes virzību. Tajā ir noteikts, ka jānodrošina pārredzamība attiecībā uz ieņēmumiem, kas iegūti no kvotu izsoles, kā noteikts Direktīvā, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai (ETS direktīva).

Šajā nodaļā ir izklāstīts arī šo ziņojumu obligātais saturs saistībā ar piecām dimensijām un noteikta e-ziņošanas platforma, kas būtu jāveido, izmantojot, piemēram, Eiropas Vides aģentūras (EVA), Eurostat (ESTAT) Kopīgā pētniecības centra (JRC) izstrādāto ziņošanas procesu, datubāzu un e-rīku radītos ieguvumus.

Ierosinātās regulas piektajā nodaļā izklāstītas prasības attiecībā uz uzraudzību un novērtējumu, ko veic Komisija, lai uzraudzītu dalībvalstu virzību uz nacionālajā plānā nosprausto mērķu sasniegšanu. Tajā izklāstīts arī process, kas Komisijai jāievēro, lai sniegtu ieteikumus par nacionālo plānu vērienīguma palielināšanu vai attiecībā uz plānu īstenošanu, lai sasniegtu jau izvirzītos mērķus.

Šī nodaļa paredz arī pirmo nacionālo plānu agregēto novērtējumu, lai apzinātu iespējamo nespēju kopīgi sasniegt ES mērķrādītājus. Tajā noteikts, ka Komisijas ieteikumi jāpasagatavo, pamatojoties uz progresu ziņojumiem, un paredzēts, ka Komisijai jārikojas ES līmenī vai jāprasa, lai dalībvalstis veiktu pasākumus, ja progresu novērtējumā redzams, ka ES 2030. gada enerģētikas un klimata mērķrādītāji netiks sasniegti (t. i., jāpalielina nepietiekams

⁹ COM/2016/0482 final - 2016/0231 (COD).

¹⁰ COM/2016/0479 final - 2016/0230 (COD).

vērienīgums un izpilde nepilnības vai likvidējot šīs nepilnības). Tajā ir izklāstīta arī Komisijas metode attiecībā uz ikgadējo Enerģētikas savienības stāvokļa apskatu.

Ierosinātās regulas sestajā nodaļā izklāstītas prasības, ko piemēro nacionālajām un Savienības SEG emisiju inventarizācijas sistēmām, rīcībpolitikām, pasākumiem un prognozēm. Šādu sistēmu izveidošana ir starptautiska prasība. Tās arī palīdzēs īstenot nacionālos plānus attiecībā uz dekarbonizācijas dimensiju.

Šī nodaļa arī sniedz juridisko pamatu Savienības un nacionālo reģistru izveidošanai, lai ņemtu vērā nacionāli noteiktos devumus, kā arī tā atļauj izmantot starptautiski pārskaitītos mazinājumus saskaņā ar Parīzes nolīguma 4. panta 13. punktu un 6. pantu.

Ierosinātās regulas septītajā nodaļā izklāstīti dalībvalstu un Savienības sadarbības un atbalsta mehānismi un principi. Tajā ir noteikts arī Eiropas Vides aģentūras uzdevums attiecīgi atbalstīt Komisiju, veicot šajā regulā paredzēto uzraudzību un ziņošanu.

Ierosinātās regulas astotajā nodaļā izklāstīti noteikumi, kas jāpiemēro attiecībā uz konkrētu pilnvaru piešķiršanu Komisijai, lai konkrēti definētās situācijās pieņemtu deleģētos un īstenošanas aktus.

Ar ierosinātās regulas devīto nodaļu izveido Enerģētikas savienības komiteju (pārbaudes komiteja saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011), un šajā nodaļā ir izklāstīti noteikumi attiecībā uz regulas caurskatīšanu 2026. gadā, citu ES tiesību aktu atcelšanu vai grozīšanu, lai nodrošinātu saskanību, kā arī noteikumi par pārejas pasākumiem un stāšanos spēkā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Enerģētikas savienības pārvaldību

un ar ko groza Direktīvu 94/22/EK, Direktīvu 98/70/EK, Direktīvu 2009/31/EK, Regulu (EK) Nr. 663/2009, Regulu (EK) Nr. 715/2009, Direktīvu 2009/73/EK, Padomes Direktīvu 2009/119/EK, Direktīvu 2010/31/ES, Direktīvu 2012/27/ES, Direktīvu 2013/30/ES un Padomes Direktīvu (ES) 2015/652 un atceļ Regulu (ES) Nr. 525/2013

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu un 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

[ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹,]

[ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹²,]

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Šī regula liek vajadzīgo leģislatīvo pamatu uzticamai un pārredzamai pārvaldībai, kas nodrošinās Enerģētikas savienības mērķu un mērķrādītāju sasniegšanu ar komplementāriem, saskanīgiem un vērienīgiem Savienības un tās dalībvalstu centieniem, līdztekus iedzīvinot Savienības labāka regulējuma principus.
- (2) Enerģētikas savienībai būtu jāaptver piecas pamatdimensijas: enerģētiskā drošība, iekšējais enerģijas tirgus, energoefektivitāte, dekarbonizācija un pētniecība, inovācija un konkurētspēja.
- (3) Spēcīga Enerģētikas savienība, kuras pamatā ir tālejoša klimata politika, ir vajadzīga tāpēc, lai Savienības patērētājiem — gan mājsaimniecībām, gan uzņēmumiem — sagādātu drošu, ilgtspējīgi saražotu, konkurētspējīgu enerģiju par pieņemamu cenu, un tam vajadzīga pilnīga Eiropas energosistēmas pārkārtošana. Šo mērķi var sasniegt tikai ar koordinētu rīcību un gan leģislatīviem, gan neleģislatīviem aktiem Savienības un nacionālā līmenī.
- (4) Komisijas priekšlikums ir izstrādāts līdzās un pieņemts kopā ar vairākām citām iniciatīvām konkrētās enerģētikas politikas jomās, konkrētāk, atjaunojamo

¹¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹² OV C [...], [...], [...]. lpp.

energoresursu, energoefektivitātes un tirgus modeļa jomā. Minētās iniciatīvas kopā veido tiesību aktu paketi, kuras pamatprincipi ir prioritāte energoefektivitātei, Savienības globālās līderpozīcijas atjaunojamo energoresursu jomā un taisnīgums pret enerģijas patērētājiem.

- (5) Eiropadome 2014. gada 24. oktobrī vienojās par Savienības klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam, par pamatu izvirzot četrus galvenos mērķrādītājus: visā iekšējā tautsaimniecībā par vismaz 40 % samazināt siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas, par vismaz 27 % (orientējoties uz 30 %) uzlabot energoefektivitāti, panākt, ka vismaz 27 % no Savienībā patērētās enerģijas nāk no atjaunojamajiem energoresursiem, un panākt, ka elektrotīklu starpsavienotības rādītājs sasniedz vismaz 15 %. Tā noteica, ka atjaunojamo energoresursu mērķrādītājs ir saistošs Savienības līmenī un tiks sasniegts ar dalībvalstu devumiem, orientējoties uz vajadzību kopīgi sasniegt ES mērķrādītāju.
- (6) Vides padomes 2015. gada 6. marta sanāksmē saistošais mērķrādītājs līdz 2030. gadam visas tautsaimniecības mērogā panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju iekšējo samazinājumu par vismaz 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni tika oficiāli apstiprināts par Savienības un tās dalībvalstu iecerēto nacionālo noteikto devumu Parīzes nolīguma īstenošanā. Savienība Parīzes nolīgumu ratificēja 2016. gada 5. oktobrī¹³, un tas stājās spēkā 2016. gada 4. novembrī. Tas aizstāj 1997. gada Kioto protokolā paredzēto pieeju, kas pēc 2020. gada vairs turpināta netiks. Tāpēc, to ņemot vērā, būtu jāatjaunina Savienības emisiju un piesaistījumu monitoringa un ziņošanas sistēma.
- (7) Eiropadome 2014. gada 24. oktobrī¹⁴ arī secināja, ka būtu jāizstrādā uzticama un pārredzama pārvaldības sistēma, kas, neradot lieku administratīvo slogu, palīdzētu nodrošināt, ka ES sasniedz savus enerģētikas politikas mērķus, atvēlot dalībvalstīm vajadzīgo elastību un pilnībā respektējot dalībvalstu tiesības noteikt savu energoresursu struktūru. Tā uzsvēra, ka šāda pārvaldības sistēma būtu jāveido, izmantojot jau esošos elementus, piemēram, nacionālās klimata programmas un nacionālos atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes plānus, un ka atsevišķie plānošanas un ziņošanas pavedieni jāracionalizē un jāsavij. Tā arī vienojās stiprināt patērētāju lomu un tiesības un investoriem vajadzīgo pārredzamību un paredzamību, cita starpā sistemātiski sekojot pamatindikatoriem virzībā uz finansiāli pieejamu, drošu, konkurētspējīgu, aizsargātu un ilgtspējīgu energosistēmu, kā arī palīdzēt koordinēt nacionālās enerģētikas rīcībpolitikas un veicināt reģionālo sadarbību starp dalībvalstīm.
- (8) Komisijas 2015. gada 25. februāra Enerģētikas savienības stratēģijā norādīts, ka ir vajadzīga integrēta pārvaldība, lai visa ar enerģētiku saistītā rīcība Savienības, reģionālā, nacionālā un vietējā līmenī katrā ziņā palīdzētu sasniegt Enerģētikas savienības mērķus, tādējādi pārvaldības tvērumu paplašinot no 2030. gada klimata un enerģētikas satvara uz visām piecām Enerģētikas savienības pamatdimensijām.
- (9) Savā 2015. gada 18. novembra paziņojumā par Enerģētikas savienības stāvokli¹⁵ Komisija vēl precizēja, ka integrētie nacionālie enerģētikas un klimata plāni, kas

¹³ Padomes 2016. gada 5. oktobra Lēmums (ES) 2016/1841 par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.).

¹⁴ Eiropadomes 2014. gada 23.–24. oktobra secinājumi (EUCO 169/14).

¹⁵ Paziņojums “Enerģētikas savienības 2015. gada stāvokļa apskats”, 18.11.2015., COM(2015) 572 *final*.

aptver visas piecas Enerģētikas savienības dimensijas, ir svarīgi stratēģiskākas enerģētikas un klimata politikas plānošanas instrumenti. Enerģētikas savienības stāvokļa apskata ietvaros sniegtie Komisijas norādījumi dalībvalstīm par integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem deva dalībvalstīm pamatu sākt izstrādāt nacionālos plānus periodam no 2021. līdz 2030. gadam un noteica galvenos pārvaldības procesa pilārus. Enerģētikas savienības stāvokļa apskatā arī bija noteikts, kā pārvaldībai jāsakņojas tiesību aktos.

- (10) Padomes 2015. gada 26. novembra secinājumos¹⁶ atzīts, ka Enerģētikas savienības pārvaldība būs svarīgs instruments centienos sekmīgi un efektīvi izveidot Enerģētikas savienību un sasniegt tās mērķus. Tajos uzsvērts, ka pārvaldības sistēmai vajadzētu būt balstītai uz principiem, kas paredz klimata un enerģētikas rīcībpolitiku īstenošanas stratēģisko plānošanu un ziņošanu par to savstarpēji integrēt, kā arī par enerģētikas un klimata politiku atbildīgo aktoru darbību koordinēt Savienības, reģionālā un nacionālā līmenī. Tajos turklāt tika uzsvērts, ka pārvaldībai būtu jānodrošina apstiprināto 2030. gadam nosprausto enerģētikas un klimata mērķrādītāju sasniegšana un ka pārvaldība dotu iespēju uzraudzīt Savienības kopīgo progresu virzībā uz piecās Enerģētikas savienības dimensijās izvirzītajiem rīcībpolitiskajiem mērķiem.
- (11) Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcijā “Virzība uz Eiropas enerģētikas savienību”¹⁷ pausts aicinājums Enerģētikas savienības pārvaldības satvaru veidot vērienīgu, uzticamu, pārredzamu, demokrātisku un ar pilnīgu Eiropas Parlamenta iesaisti, kā arī nodrošināt 2030. gadam izvirzīto klimata un enerģētikas mērķrādītāju sasniegšanu.
- (12) Tāpēc galvenajam Enerģētikas savienības pārvaldības mērķim vajadzētu būt: dot iespēju sasniegt Enerģētikas savienības mērķus un jo īpaši 2030. gada klimata un enerģētikas satvara mērķrādītājus. Tāpēc šī regula ir saistīta ar sektorālajiem tiesību aktiem, ar kuriem tiek īstenoti 2030. gadam nospraustie enerģētikas un klimata mērķrādītāji. Lai gan dalībvalstīm ir vajadzīga elastība izvēlēties rīcībpolitikas, kas vislabāk sader ar valsts energoresursu struktūru un vislabāk atbilst valsts vajadzībām, šai elastībai vajadzētu būt savienojamai ar ciešāku tirgus integrāciju, lielāku konkurenci, klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanu un pakāpenisku pāreju uz mazoglekļa ekonomiku.
- (13) Lai varētu notikt pāreja uz mazoglekļa ekonomiku, jāmainās investīciju modeļiem un vajadzīgi attiecīgi stimuli visā rīcībpolitiku spektrā. Lai panāktu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus, ir jākāpina Eiropas ekonomikas efektivitāte un inovativitāte, un šiem samazinājumiem turklāt būtu jāuzlabo gaisa kvalitāte.
- (14) Tā kā siltumnīcefekta gāzes un gaisa piesārņotāju avoti galvenokārt ir vieni un tie paši, uz SEG samazināšanu vērsta rīcībpolitika var līdztekus uzlabot gaisa kvalitāti, tā kompensējot daļu SEG samazināšanas īstermiņa izmaksu vai visas šīs izmaksas. Tā kā saskaņā ar Direktīvu 2001/81/EK¹⁸ ziņotie dati ir vērtīgs resurss SEG pārskata un nacionālo plānu sagatavošanā, būtu jāņem vērā, cik svarīgi ir apkopot un ziņot datus, kas saskaņā ar Direktīvu 2001/81/EK sniegtajos ziņojumos un SEG pārskatā ir saskanīgi.

¹⁶ Padomes 2015. gada 26. novembra secinājumi (EUCO 14632/15).

¹⁷ Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija “Virzība uz Eiropas enerģētikas savienību” (2015/2113(INI)).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/81/EK par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām (OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.).

- (15) Regulas (ES) Nr. 525/2013¹⁹ īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka ir vajadzīga sinerģija un saskaņība ar citos tiesību aktos paredzētajiem ziņošanas pienākumiem, konkrētāk, pienākumiem, kas paredzēti Direktīvā 2003/87/EK²⁰, Regulā (EK) Nr. 166/2006²¹, Regulā (EK) Nr. 517/2014²² un Regulā (EK) Nr. 1099/2008²³. Lai nodrošinātu, ka ziņojumi par emisijām ir kvalitatīvi, ir svarīgi siltumnīcefekta gāzu emisiju ziņošanā katrā ziņā izmantot saskaņīgus datus.
- (16) Kā paredz Komisijas stingrā apņemšanās panākt labāku regulējumu, Enerģētikas savienības pārvaldībai vajadzētu ievērojami mazināt dalībvalstu, Komisijas un citu Savienības iestāžu administratīvo slogu, kā arī nodrošināt Savienības un nacionālā līmeņa rīcībpolitiku un pasākumu saskaņību un piemērotību attiecībā uz energosistēmas pārkārtošanu virzībā uz mazoglekļa ekonomiku.
- (17) Enerģētikas savienības mērķu sasniegšana būtu jānodrošina ar Savienības iniciatīvām līdztekus integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos izvirzītajām saskaņīgajām nacionālajām rīcībpolitikām. Savienības sektorālajos tiesību aktos enerģētikas un klimata jomā ir noteiktas plānošanas prasības, kas ir bijuši lietderīgi instrumenti pārmaiņu veicināšanai nacionālā līmenī. Tā kā prasības ieviestas dažādos laikos, tās dažkārt pārklājas un tajās nav pietiekami ņemtas vērā dažādās politikas jomās iespējamās sinerģijas un mijiedarbība starp tām. Tāpēc plānošana, ziņošana un monitorings, kas klimata un enerģētikas jomā pašlaik rit nošķirti, pēc iespējas vairāk būtu jāracionalizē un savstarpēji jāintegrē.
- (18) Integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem būtu jāaptver desmit gadus ilgi periodi un jāsniedz pārskats par pašreizējo energosistēmu un rīcībpolitisko situāciju. Tajos būtu jānosaka nacionālie mērķi katrā no piecām Enerģētikas savienības pamatdimensijām, kā arī attiecīgās rīcībpolitikas un pasākumi šo mērķu sasniegšanai, un to pamatā jābūt analīzei. Nacionālajos plānos, kas aptver pirmo periodu — no 2021. līdz 2030. gadam —, īpaša uzmanība jāveltī 2030. gadam izvirzītajiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas, atjaunojamo energoresursu, energoefektivitātes un elektrotīklu starpsavienojumu mērķrādītājiem. Dalībvalstīm būtu jātiecas panākt, lai nacionālie plāni būtu saskaņīgi ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem un palīdzētu šos mērķus sasniegt.
- (19) Būtu jāizveido obligāta nacionālo plānu veidne, lai nodrošinātu, ka visi nacionālie plāni ir pietiekami visaptveroši un būtu vieglāk tos salīdzināt un agregēt, vienlaikus dalībvalstīm tomēr dodot pietiekamu elastību noteikt nacionālo plānu detaļas atbilstoši valsts vajadzībām un situācijas specifikai.
- (20) Rīcībpolitiku un pasākumu īstenošana enerģētikas un klimata jomā atstāj ietekmi uz vidi. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai sabiedrībai tiktu dotas agrīnas un reālas

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regula (ES) Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Regula (EK) Nr. 166/2006 par Eiropas Piesārmojošo vielu un izmešu pārnese reģistra ieviešanu (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 517/2014 par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm (OV L 150, 20.5.2014., 195. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1099/2008 par enerģētikas statistiku (OV L 304, 14.11.2008., 1. lpp.).

iespējas iesaistīties integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu sagatavošanā un tās apspriešanā, attiecīgā gadījumā atbilstīgi Direktīvai 2001/42/EK²⁴ un Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (“ANO/EEK”) 1998. gada 25. jūnija Konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (“Orhūsas konvencija”). Dalībvalstīm turklāt būtu jānodrošina sociālo partneru iesaiste integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu sagatavošanā.

- (21) Sekmīgi sasniegt Enerģētikas savienības mērķus nebūs iespējams bez reģionālās sadarbības. Lai novērstu nesaskanību un potenciālu negatīvu ietekmi uz citām dalībvalstīm un nodrošinātu, ka kopīgi tiek sasniegti kopīgie mērķi, dalībvalstīm būtu jādod iespēja izteikt piezīmes par citu dalībvalstu plāniem pirms to galīgās redakcijas izstrādes. Lai uzlabotu pasākumu lietderību un efektivitāti un sekmētu tirgus integrāciju un enerģētisko drošību, būtu katrā ziņā reģionāli jāsadarbjas nacionālo plānu izstrādē un to galīgās redakcijas izstrādē, kā ar to vēlākajā īstenošanā.
- (22) Lai nodrošinātu nacionālo rīcībpolitiku un pasākumu pārredzamību un paredzamību, tādējādi dodot drošību investoriem, nacionālajiem plāniem vajadzētu būt stabiliem. Tomēr vienu reizi plāna aptvertajā desmit gadu periodā būtu jāparedz nacionālo plānu atjauninājumi, lai dalībvalstīm dotu iespēju pielāgoties būtiskiem mainīgiem apstākļiem. Plānus, kas aptver 2021.–2030. gada periodu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atjaunināt 2024. gadā. Mērķrādītāji, mērķi un devumi būtu jāmaina tikai tā, lai tie kopumā kļūtu vērienīgāki, it sevišķi 2030. gadam nosprausto enerģētikas un klimata mērķrādītāju kontekstā. Atjauninājumos dalībvalstīm būtu jācenšas mazināt jebkādu negatīvu ietekmi uz vidi, kas noskaidrojusies integrētajā ziņošanā.
- (23) Lai sekmētu ekonomikas pārkārtošanu, nodarbinātību, izaugsmi un plašāku ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu, kā arī taisnīgi un izmaksefektīvi virzītos uz Parīzes nolīgumā izvirzīto ilgtermiņa mērķi, ir katrā ziņā vajadzīgas stabilas ilgtermiņa mazemisiņu stratēģijas. Turklāt Parīzes nolīguma puses ir aicinātas līdz 2020. gadam izziņot savas ilgtermiņa stratēģijas attīstībai ar mazām siltumnīcefekta gāzu emisijām laikposmā līdz gadsimta vidum.
- (24) Tāpat kā plānošanas gadījumā, Savienības sektorālie tiesību akti enerģētikas un klimata jomā nosaka ziņošanas prasības, kas bieži vien bijušas lietderīgi instrumenti pārmaiņu veicināšanai nacionālā līmenī, bet, tā kā prasības ieviestas dažādos laikos, tās dažkārt pārklājas un tajās nav pietiekami ņemtas vērā dažādās politikas jomās — piemēram, SEG mazināšanā, atjaunojamo energoresursu jomā, energoefektivitātē un tirgus integrācijā — iespējamās sinerģijas un mijiedarbība starp tām. Lai panāktu pareizo līdzsvaru starp vajadzību nodrošināt pienācīgu sekojumu nacionālo plānu īstenošanai un vajadzību mazināt administratīvo slogu, dalībvalstīm būtu jāpagatavo divgadu progresa ziņojumi par plānu īstenošanu un citām energosistēmas norisēm. Tomēr dažas ziņas, konkrētāk, ziņas par klimatu, kuru sniegšana izriet no Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) un Savienības regulām, tomēr būtu jāsniedz ik gadu.
- (25) Integrētajos dalībvalstu progresa ziņojumos būtu jāaplūko tie paši elementi, kas paredzēti nacionālo plānu veidnē. Tā kā integrētie progresa ziņojumi ir tehniska rakstura un pirmie progresa ziņojumi jāsniedz 2021. gadā, ziņojumu veidne būtu jānosaka vēlākā īstenošanas aktā vai aktos. Progresa ziņojumi būtu jāpagatavo, lai

²⁴

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīva 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.)

garantētu pārredzamību Savienībai, citām dalībvalstīm un tirgus dalībniekiem, tostarp patērētājiem. Tiem vajadzētu pilnīgi aptvert visas piecas Enerģētikas savienības dimensijas un pirmajā periodā vienlaikus īpašu uzsvāru likt uz jomām, uz kurām attiecas 2030. gada klimata un enerģētikas politikas satvara mērķrādītāji.

- (26) Saskaņā ar *UNFCCC* Savienībai un tās dalībvalstīm ir pienākums izstrādāt, regulāri atjaunināt, publicēt un Līgumslēdzēju pušu konferencei iesniegt nacionālos pārskatus par antropogēnajām visu siltumnīcefekta gāzu emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītajos, izmantojot salīdzināmu metodiku, par ko vienojusies Pušu konference. SEG pārskati ir vajadzīgi, lai varētu izsekot dekarbonizācijas dimensijas īstenošanas progresam un novērtēt atbilstību klimata jomas tiesību aktiem, it sevišķi Regulai [OP: akts Nr. XXX par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām]²⁵ ("Regula [] [ESR]") un Regulai [OP: akts Nr. XXX par zemes izmantošanu, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām]²⁶ ("Regula [] [LULUCF]").
- (27) *UNFCCC* Pušu konferences Lēmums 1/CP.16 nosaka pienākumu izstrādāt nacionālu kārtību, kādā aplēš visu siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas no avotiem un piesaistījumus piesaistītajos. Šai regulai vajadzētu dot iespēju šādu nacionālo kārtību izveidot.
- (28) Regulas (ES) Nr. 525/2013 īstenošanā gūtā pieredze liecina, cik liela nozīme ir informācijas pārredzamībai, precizitātei, saskanībai, pilnīgumam un salīdzināmībai. Balstoties uz šo pieredzi, šai regulai būtu jānodrošina, ka dalībvalstu progresa ziņojumos būtiska vieta tiek atvēlēta ziņām par rīcībpolitikām un pasākumiem un prognozēm. Šajos ziņojumos sniegtajai informācijai vajadzētu būt katrā ziņā vajadzīgai Regulas [] [ESR] saistību savlaicīgas izpildes pierādīšanai. Sistēmu pārvaldīšanai un pastāvīgai uzlabošanai gan Savienības, gan dalībvalstu līmenī līdzās labākiem norādījumiem par ziņošanu vajadzētu ievērojami palīdzēt aizvien uzlabot informāciju, kas vajadzīga, lai sekotu dekarbonizācijas dimensijas īstenošanas progresam.
- (29) Šai regulai būtu jānodrošina, ka dalībvalstis ziņo par pielāgošanos klimata pārmaiņām un finansiāla, tehnoloģiska un spēju veidošanas atbalsta sniegšanu jaunattīstības valstīm, tādējādi sekmējot *UNFCCC* un Parīzes nolīgumā Savienībai paredzēto saistību izpildi. Turklāt informācijai par nacionālajiem pielāgošanās pasākumiem un atbalstu ir liela nozīme arī integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu kontekstā, īpaši attiecībā uz pielāgošanos tai negatīvajai klimata pārmaiņu ietekmei, kas saistīta ar Savienības energoapgādes drošību, piemēram, dzesēšanas ūdens pieejamību elektrostacijām un enerģētiskām vajadzībām izmantojamās biomasas pieejamību, kā arī informācijai par atbalstu, kas attiecas uz Enerģētikas savienības ārējo dimensiju.

²⁵ OV L [...], [...], [...]. lpp.

²⁶ OV L [...], [...], [...]. lpp.

- (30) Lai mazinātu dalībvalstīm un Komisijai radīto administratīvo slogu, Komisijai būtu jāizveido tiešsaistes ziņošanas platforma, kas atvieglotu saziņu un veicinātu sadarbību. Tam vajadzētu nodrošināt ziņojumu savlaicīgu iesniegšanu un uzlabot nacionālās ziņošanas pārredzamību. E-ziņošanas platformai vajadzētu papildināt, ņemt vērā un izmantot esošos — piemēram, Eiropas Vides aģentūras (EVA), *Eurostat* (ESTAT) un Kopīgā pētniecības centra (JRC) — ziņošanas procesus, datubāzes un e-rīkus, kā arī Savienības vides vadības un audita shēmas (EMAS) sniegto pieredzi.
- (31) Kas attiecas uz datiem, kas Komisijai sniedzami nacionālās plānošanas un ziņošanas ietvaros, dalībvalstīm nebūtu dubultā jāsniedz dati un statistikas dati, kas jau darīti pieejami ar *Eurostat* starpniecību atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku²⁷ tādā pašā formā, kā vajadzīgs šajā regulā noteikto plānošanas un ziņošanas pienākumu izpildei, un joprojām ar tādām pašām vērtībām ir pieejami no *Eurostat*. Ja tas ir iespējams un laika ziņā ir lietderīgi, nacionālajos enerģētikas un klimata plānos sniegtajiem datiem un prognozēm būtu jābalstās uz *Eurostat* datiem un Regulā (EK) Nr. 223/2009 paredzēto Eiropas statistikas datu ziņošanas metodiku un jābūt ar tiem saskanīgiem.
- (32) Ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija novērtētu nacionālo plānu projektus un paziņoto nacionālo plānu īstenošanas gaitu ar progresa ziņojumiem, paturot prātā vajadzību kopīgi sasniegt Enerģētikas savienības stratēģijā izvirzītos mērķus un attiecībā uz pirmo periodu it sevišķi ņemot vērā 2030. gadam izvirzītos Savienības līmeņa enerģētikas un klimata mērķrādītājus un nacionālos devumus šo mērķrādītāju sasniegšanā. Šāda novērtēšana būtu jāveic reizi divos gados un reizi gadā tikai tad, ja tas ir nepieciešams, un novērtējumi būtu jākonsolidē Komisijas ziņojumos par Enerģētikas savienības stāvokli.
- (33) Tā kā aviācijā rodas CO₂ un citu gāzu emisijas, tostarp slāpekļa oksīdu emisijas, un tā iespaido tādus mehānismus kā pastiprināta spalvmākoņu veidošanās, tā atstāj ietekmi uz pasaules klimatu. Ņemot vērā, ka zinātniskā izpratne par šādu ietekmi strauji attīstās, Regulā (ES) Nr. 525/2013 jau ir paredzēts no jauna novērtēt, kāda ir aviācijas ar CO₂ nesaistītā ietekme uz pasaules klimatu. Tam izmantotā modelēšana būtu jāpielāgo zinātniskajam progresam. Balstoties uz šādas ietekmes novērtējumiem, Komisija varētu apsvērt attiecīgas rīcībpolitikas šīs problēmas risināšanai.
- (34) Lai palīdzētu nodrošināt saskanību starp nacionālajām un Savienības rīcībpolitikām un Enerģētikas savienības mērķiem, Komisijai un dalībvalstīm būtu pastāvīgi jāiesaistās dialogā. Komisijai būtu dalībvalstīm pēc vajadzības jāsniedz ieteikumi, arī par nacionālo plānu vērienīgumu, paziņoto nacionālo plānu rīcībpolitiku un pasākumu vēlāko īstenošanu un citām rīcībpolitikām un pasākumiem, kas ir relevantas Enerģētikas savienības īstenošanas kontekstā. Dalībvalstīm šādi ieteikumi būtu maksimāli jāņem vērā un nākamajos progresa ziņojumos jāizklāsta, kā tie ievēroti.
- (35) Ja nacionālo enerģētikas un klimata plānu vai to atjauninājumu vēriens nav pietiekams, lai kopīgi sasniegtu Enerģētikas savienības mērķus un — pirmajā desmit gadu periodā — it sevišķi 2030. gadam nospraustos Savienības atjaunojamo

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regula (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienų Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienų statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienų Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

energoresursu un energoefektivitātes mērķrādītājus, Komisijai Savienības līmenī būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šie mērķi un mērķrādītāji tiek kopīgi sasniegti (tādējādi novēršot vēriena nepietiekamību). Ja Savienības progress virzībā uz šiem mērķiem un mērķrādītājiem nav pietiekams to sasniegšanai, Komisija līdzās ieteikumu sniegšanai var veikt pasākumus Savienības līmenī vai pieprasīt papildu pasākumus no dalībvalstīm, lai nodrošinātu to sasniegšanu (tādējādi novēršot progresu nepietiekamību). Attiecībā uz kopīgo mērķrādītāju sasniegšanai vajadzīgo centienu dalīšanu šādos pasākumos būtu jāņem vērā dalībvalstu agrīnie vērienīgie devumi 2030. gada atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes mērķrādītāju sasniegšanā. Atjaunojamo energoresursu jomā šādi pasākumi var ietvert dalībvalstu iemaksas Komisijas pārvaldītā finansēšanas platformā, kas tiktu izmantota atjaunojamo energoresursu projektu finansēšanā visā Savienībā. Ieteikumos un pasākumos atjaunojamo energoresursu jomā jāņem vērā dalībvalstu agrīnie vērienīgie devumi 2030. gadam nospraustā Savienības mērķrādītāja kopīgā sasniegšanā. Sākot ar 2021. gadu, dalībvalstu nacionālie atjaunojamo energoresursu mērķrādītāji 2020. gadam būtu jāizmanto par bāzlīnijas atjaunojamo energoresursu īpatsvaru. Energoefektivitātes jomā papildu pasākumi var būt īpaši orientēti uz produktu, ēku un transporta energoefektivitātes uzlabošanu.

- (36) Savienībai un dalībvalstīm būtu jātiecas sniegt visjaunāko informāciju par savām siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem. Ar šo regulu būtu jādod iespēja šādas aplēses sagatavot pēc iespējas īsākos termiņos, izmantojot statistikas datus un citu informāciju, piemēram, vajadzības gadījumā Vides un drošības globālā monitoringa programmas un citu satelītsistēmu kosmosā iegūtos datus.
- (37) Saskaņā ar Regulu [] [ESR] arī turpmāk tiks izmantota Lēmumā Nr. 406/2009/EK²⁸ izraudzītā ikgadējā saistību cikla pieeja. Tam vajadzīga visaptveroša dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu pārskatu izskatīšana, lai varētu novērtēt atbilstību un vajadzības gadījumā piemērot korektīvus pasākumus. Lai nodrošinātu, ka atbilstība Regulai [] [ESR] tiek izvērtēta ticami, konsekventi, pārredzami un savlaicīgi, ir vajadzīgs dalībvalstu iesniegto siltumnīcefekta gāzu pārskatu izskatīšanas process Savienības līmenī.
- (38) Dalībvalstīm un Komisijai katrā ziņā būtu cieši jāsadarbojas visos jautājumos, kas saistīti ar Enerģētikas savienības un šīs regulas īstenošanu, ar ciešu Eiropas Parlamenta iesaisti. Komisijai būtu pēc vajadzības dalībvalstīm jāpalīdz šīs regulas īstenošanā, it sevišķi nacionālo plānu izstrādē un ar to saistītajā spēju veidošanā.
- (39) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos tiek ņemti vērā jaunākie konkrētai valstij adresētie ieteikumi, kas sniegti Eiropas pusgada ietvaros.
- (40) Eiropas Vides aģentūrai būtu saskaņā ar savu gada darba programmu Komisijai vajadzības gadījumā jāpalīdz ar novērtēšanu, monitoringu un ziņošanu.
- (41) Būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, lai tā varētu grozīt integrēto nacionālo

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmums Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

enerģijas un klimata plānu vispārīgo struktūru (veidni), izveidot finansēšanas platformu, kurā dalībvalstis varētu iemaksāt līdzekļus, ja netiktu kopīgi sasniegta Savienības trajektorija virzībā uz 2030. gadam nosprausto Savienības atjaunojamo energoresursu mērķrādītāju, ņemt vērā globālās sasilšanas potenciāla (GSP) vērtību un starptautiski saskaņoto inventarizācijas vadlīniju izmaiņas, noteikt Savienības inventarizācijas sistēmai piemērojamās pamatprasības un izveidot 33. pantā paredzētos reģistrus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti būtu jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem vajadzētu būt sistemātiskai piekļuvei Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana. Vajadzības gadījumā tai būtu jāņem vērā arī saskaņā ar *UNFCCC* un Parīzes nolīgumu pieņemtie lēmumi.

- (42) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas 15. panta 3. punkta, 17. panta 4. punkta, 23. panta 6. punkta, 31. panta 3. un 4. punkta un 32. panta 3. punkta īstenošanai, būtu Komisijai jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu.
- (43) Šajā regulā noteiktajā īstenošanas aktu sagatavošanā Komisijai būtu jāsaņem palīdzība no Enerģētikas savienības komitejas. Tai būtu jāaizstāj Klimata pārmaiņu komiteja un attiecīgi citas komitejas un jāpārņem to uzdevumi.
- (44) Komisijai 2026. gadā būtu jāizskata šīs regulas īstenošana un jāsaņem grozījumu priekšlikumi, ja tas vajadzīgs, lai nodrošinātu pienācīgu regulas īstenošanu un tās mērķu sasniegšanu. Izskatīšanā attiecīgā gadījumā vajadzētu ņemt vērā arī apstākļu izmaiņas un Parīzes nolīgumā paredzētās globālās izsvēršanas rezultātus.
- (45) Lai nodrošinātu racionalizētu un integrētu pieeju galvenajiem plānošanas, ziņošanas un monitoringa pavedieniem, šī regula integrē, groza, aizstāj un atceļ dažus plānošanas, ziņošanas un monitoringa pienākumus, kas pašlaik ietverti sektorālajos Savienības enerģētikas un klimata tiesību aktos. Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 94/22/EK²⁹, Direktīva 98/70/EK³⁰, Direktīva 2009/31/EK³¹, Regula (EK) Nr. 663/2009³², Regula (EK) Nr. 715/2009³³, Eiropas Parlamenta un Padomes

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/22/EK par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei (OV L 164, 30.6.1994., 3. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīva 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK (OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006 (OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 663/2009, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā (OV L 200, 31.7.2009., 31. lpp.).

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 715/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 36. lpp.).

Direktīva 2009/73/EK³⁴, Padomes Direktīva 2009/119/EK³⁵, Direktīva 2010/31/ES³⁶, Direktīva 2012/27/ES³⁷, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/30/ES³⁸ un Padomes Direktīva (ES) 2015/652³⁹.

- (46) Šajā regulā arī integrēti visi Regulas (ES) Nr. 525/2013 noteikumi. Tāpēc Regula (ES) Nr. 525/2013 no 2021. gada 1. janvāra būtu jāatceļ. Tomēr, lai nodrošinātu, ka Lēmuma Nr. 406/2009/EK īstenošana turpinās saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013 un ka tiesību akts joprojām aptver dažus ar Kioto protokola īstenošanu saistītus aspektus, dažiem noteikumiem jāpaliek spēkā pēc minētā datuma.
- (47) Tā kā dalībvalstis šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt vienas pašas un ka tāpēc ierosinātās rīcības mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp.).

³⁵ Padomes 2009. gada 14. septembra Direktīva 2009/119/EK, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (OV L 265, 9.10.2009., 9. lpp.).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīva 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.).

³⁷ 2012. gada 25. oktobra Direktīva par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).

³⁸ 2013. gada 12. jūnija Direktīva 2013/30/ES par to darbību drošumu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, un ar kuru groza Direktīvu 2004/35/EK (OV L 178, 28.6.2013., 66. lpp.).

³⁹ Padomes 2015. gada 20. aprīļa Direktīva (ES) 2015/652, ar ko nosaka aprēķina metodes un ziņošanas prasības, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/70/EK, attiecībā uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti (OV L 107, 25.4.2015., 26. lpp.).

1. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu ievieš pārvaldības mehānismu, ar ko:
 - (a) īsteno stratēģijas un pasākumus, kas izstrādāti Enerģētikas savienības mērķu un mērķrādītāju sasniegšanai un pirmajā desmit gadu periodā — no 2021. līdz 2030. gadam — it sevišķi 2030. gadam izvirzīto ES enerģētikas un klimata mērķrādītāju sasniegšanai;
 - (b) nodrošina, ka ziņojumi, ko Savienība un tās dalībvalstis iesniedz *UNFCCC* un Parīzes nolīguma sekretariātam, ir savlaicīgi, pārredzami, precīzi, konsekventi, salīdzināmi un pilnīgi.

Pārvaldības mehānisma pamatā ir integrētie nacionālie enerģētikas un klimata plāni, kas aptver desmit gadu periodus, no kuriem pirmais ir 2021.–2030. gads, atbilstošie integrētie nacionālie enerģētikas un klimata progresā ziņojumi, ko sniedz dalībvalstis, un Eiropas Komisijas izveidotā integrētā monitoringa kārtība. Tas Komisijai un dalībvalstīm nosaka strukturētu, iteratīvu procesu, kas reglamentē nacionālo plānu galīgās redakcijas izstrādi un to vēlāku īstenošanu, arī reģionālās sadarbības aspektā, kā arī attiecīgo Komisijas rīcību.

2. Šī regula attiecas uz šīm piecām Enerģētikas savienības dimensijām:

- (1) enerģētiskā drošība,
- (2) enerģijas tirgus,
- (3) energoefektivitāte,
- (4) dekarbonizācija un
- (5) pētniecība, inovācija un konkurētspēja.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas noteiktas [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātajā redakcijā, kas ierosināta ar priekšlikumu COM(2016) 767], Direktīvā 2010/31/ES un Direktīvā 2012/27/ES.

Piemēro arī šādas definīcijas:

- (2) “esošās rīcībpolitikas un pasākumi” ir īstenotās un pieņemtās rīcībpolitikas un pasākumi;
- (3) “īstenotās rīcībpolitikas un pasākumi” ir rīcībpolitikas un pasākumi, attiecībā uz kuriem nacionālā plāna iesniegšanas dienā ir spēkā vismaz viens no šiem nosacījumiem: ir spēkā valsts tiesību akti, ir noslēgts viens vai vairāki brīvprātīgi nolīgumi, ir piešķirti finanšu resursi, ir mobilizēti cilvēkresursi;
- (4) “pieņemtās rīcībpolitikas un pasākumi” ir rīcībpolitikas un pasākumi, par kuriem līdz nacionālā plāna vai progresā ziņojuma iesniegšanas dienai pieņemts oficiāls valdības lēmums un kurus ir skaidra apņemšanās īstenot;

- (5) “plānotās rīcībpolitikas un pasākumi” ir varianti, par kuriem norit debates un kurus reālistiski varētu pieņemt un īstenot pēc nacionālā plāna vai progresa ziņojuma iesniegšanas dienas;
- (6) “prognozes” ir prognozētās antropogēnās siltumnīcefekta gāzu emisijas no avotiem un prognozētie piesaistījumi piesaistītajos vai prognozētās energosistēmas izmaiņas, kas iever vismaz kvantitatīvas aplēses par četriem secīgiem turpmākiem gadiem, kuru pēdējais cipars ir “0” vai “5”, tūlīt pēc pārskata gada;
- (7) “prognozes bez pasākumiem” ir prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītajos, kurās neietilpst visu to rīcībpolitiku un pasākumu rezultāti, kas plānoti, pieņemti vai īstenoti pēc gada, kas izraudzīts par attiecīgās prognozes sākumpunktu;
- (8) “prognozes ar pasākumiem” ir prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītajos, kas ietver pieņemto un īstenoto rīcībpolitiku un pasākumu rezultātus, kuri skar siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu vai energosistēmas izmaiņas;
- (9) “prognozes ar papildu pasākumiem” ir tādas prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītajos vai energosistēmas izmaiņām, kas ietver to rīcībpolitiku un pasākumu rezultātus (siltumnīcefekta gāzu samazinājumu), kuri pieņemti un īstenoti, lai mazinātu klimata pārmaiņas vai sasniegtu enerģētikas mērķus, kā arī šajā sakarā plānoto rīcībpolitiku un pasākumu rezultātus;
- (10) “2030. gadam izvirzītie Savienības enerģētikas un klimata mērķrādītāji” ir saistošais Savienības mēroga mērķrādītājs, kas paredz visā iekšējā tautsaimniecībā līdz 2030. gadam par vismaz 40 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas salīdzinājumā ar 1990. gadu, saistošais Savienības līmeņa mērķrādītājs, kas paredz līdz 2030. gadam panākt, ka atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvars Savienībā ir vismaz 27 %, saistošais Savienības līmeņa mērķrādītājs, kas paredz līdz 2030. gadam par vismaz 27 % uzlabot energoefektivitāti (šis mērķrādītājs līdz 2020. gadam jāpārskata, orientējoties uz 30 % ES līmeni), un 2030. gadam izvirzītais 15 % elektrotīklu starpsavienojumu mērķrādītājs, kā arī visi citi šādi mērķrādītāji, ko Eiropadome vai Padome un Parlaments varētu vienoties vēl izvirzīt 2030. gadam;
- (11) “nacionālā inventarizācijas sistēma” ir institucionālu, juridisku un procesuālu pasākumu sistēma, kas dalībvalstī izveidota, lai aplēstu antropogēnās siltumnīcefekta gāzu emisijas no avotiem un to piesaistījumus piesaistītajos, kā arī ziņotu un arhivētu pārskatu informāciju;
- (12) “indikators” ir kvantitatīvs vai kvalitatīvs faktors jeb mainīgais, kas palīdz labāk izprast, kāds progress panākts īstenošanā;
- (13) “rīcībpolitikas un pasākumi” ir visi instrumenti, kas palīdz sasniegt integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu mērķus un/vai izpildīt UNFCCC 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētās saistības, arī saistības, kuru galvenais mērķis nav siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošana un samazināšana vai energosistēmas izmaiņas;
- (14) “rīcībpolitiku un pasākumu un prognožu sistēma” ir institucionālu, juridisku un procesuālu pasākumu sistēma, kas izveidota, lai ziņotu par rīcībpolitikām un pasākumiem un par prognozēm attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītajos, kā arī energosistēmu, kā cita starpā noteikts šīs regulas 32. pantā;

- (15) “tehniskas korekcijas” ir korekcijas nacionālo siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas aplēsēs, kuras izdarītas sakarā ar 31. pantā paredzēto izskatīšanu, ja iesniegtie inventarizācijas dati ir nepilnīgi vai ir sagatavoti tādā veidā, kas neatbilst attiecīgajiem starptautiskajiem un Savienības noteikumiem vai vadlīnijām, un ar kurām paredzēts aizstāt sākotnēji iesniegtās aplēses;
- (16) “kvalitātes nodrošināšana” ir plānota izskatīšanas procedūru sistēma, ar ko nodrošina, ka tiek sasniegti datu kvalitātes mērķi un ka tiek ziņotas labākās iespējamās aplēses un informācija, tādējādi uzlabojot kvalitātes kontroles programmas rezultativitāti un palīdzot dalībvalstīm;
- (17) “kvalitātes kontrole” ir ikdienas tehnisko darbību sistēma, ar ko mēra un kontrolē apkopotās informācijas un aplēšu kvalitāti, lai nodrošinātu datu integritāti, pareizību un pilnīgumu, identificētu un novērstu kļūdas un izlaidumus, dokumentētu un arhivētu datus un citus izmantotos materiālus un reģistrētu visas kvalitātes nodrošināšanas darbības;
- (18) “pamatindikatori” ir Komisijas izvirzītie indikatori, kas raksturo piecās Enerģētikas savienības dimensijās panākto progresu;
- (19) “SET plāns” ir Komisijas paziņojumā (2015) 6317 izklāstītais stratēģiskais energotehnoloģiju plāns.

2. NODAĻA

INTEGRĒTIE NACIONĀLIE ENERĢĒTIKAS UN KLIMATA PLĀNI

3. pants

Integrētie nacionālie enerģētikas un klimata plāni

1. Katra dalībvalsts līdz 2019. gada 1. janvārim un pēc tam ik pēc desmit gadiem Komisijai paziņo savu integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu. Plāni ietver 2. punktā un I pielikumā norādītos elementus. Pirmais plāns aptver periodu no 2021. līdz 2030. gadam. Nākamie plāni aptver desmit gadu periodu tieši pēc iepriekšējā plāna aptvertā perioda beigām.
2. Integrētos nacionālos enerģētikas un klimata plānus veido šādas galvenās sadaļas:
 - (a) pārskats par kārtību, kādā izstrādāts integrētais nacionālais enerģētikas un klimata plāns; šajā pārskatā ietver kopsavilkumu, aprakstu par apspriešanu un ieinteresēto personu iesaisti un to rezultātiem, kā arī par reģionālo sadarbību ar citām dalībvalstīm plāna sagatavošanā;
 - (b) apraksts par nacionālajiem mērķiem, mērķrādītājiem un devumiem katrā no piecām Enerģētikas savienības dimensijām;
 - (c) to rīcībpolitiku un pasākumu apraksts, ar kuriem paredzēts sasniegt attiecīgos saskaņā ar b) punktu izvirzītos mērķus, mērķrādītājus un devumus;
 - (d) pašreizējās situācijas apraksts katrā no piecām Enerģētikas savienības dimensijām, arī energosistēmas un siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu apraksts, kā arī prognozes par b) punktā minēto mērķu saskaņību ar jau esošajām (īstenotajām un pieņemtajām) rīcībpolitikām un pasākumiem;
 - (e) novērtējums, kurā aplūkota plānoto rīcībpolitiku un pasākumu ietekme uz b) punktā minēto mērķu sasniegšanu;
 - (f) šīs regulas II pielikumā norādītajām prasībām un struktūrai atbilstošs pielikums, kurā izklāstīta dalībvalstu metodika un rīcībpolitiskie pasākumi, ar kuriem iecerēts panākt energoekonomiju, kas prasīta [ar priekšlikumu COM(2016) 761 grozītās] Energoefektivitātes direktīvas 7. panta a) un b) punktā un IV pielikumā.
3. Gatavojot 1. punktā minētos nacionālos plānus, dalībvalstis ņem vērā piecu Enerģētikas savienības dimensiju savstarpējo sasaisti un visu piecu dimensiju gadījumā, kur vajadzīgs, izmanto nepretrunīgus datus un konsekventus pieņēmumus.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar šīs regulas 36. pantu pieņemt deleģētus aktus, ar kuriem groza I pielikumu, lai to pielāgotu Savienības enerģētikas un klimata politikas satvaram, enerģijas tirgus attīstībai un jaunām UNFCCC un Parīzes nolīguma prasībām.

4. pants

Nacionālie mērķi, mērķrādītāji un devumi katrā no piecām Enerģētikas savienības dimensijām

Dalībvalstis savos integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos nosaka šādus galvenos mērķus, mērķrādītājus un devumus, kā precizēts I pielikuma A iedaļas 2. punktā:

- (g) attiecībā uz dimensiju “dekarbonizācija”:

- (1) attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem un orientējoties uz ES tautsaimniecības mēroga siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāja sasniegšanu:
 - i) dalībvalsts saistošais nacionālais siltumnīcefekta gāzu emisiju mērķrādītājs un saistošie ikgadējie nacionālie limiti saskaņā ar Regulu [] [ESR];
 - ii) dalībvalsts saistības saskaņā ar Regulu [] [LULUCF];
 - iii) attiecīgā gadījumā citi nacionālie mērķi un mērķrādītāji, kas ir saskanīgi ar esošajām ilgtermiņa mazemisiju stratēģijām;
 - iv) attiecīgā gadījumā citi mērķi un mērķrādītāji, arī sektorālie mērķrādītāji un pielāgošanās uzdevumi;
 - (2) attiecībā uz atjaunojamajiem energoresursiem:
 - i) orientējoties uz to, lai sasniegtu Savienības saistošo mērķrādītāju līdz 2030. gadam panākt vismaz 27 % atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvaru, kā minēts [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātās redakcijas, kas ierosināta ar priekšlikumu COM(2016) 767,] 3. pantā, devums šā mērķrādītāja sasniegšanā, izteikts kā dalībvalsts atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvars enerģijas bruto galapatēriņā 2030. gadā ar lineāru trajektoriju šā devuma panākšanai no 2021. gada;
 - ii) trajektorijas, kas raksturo atjaunojamo energoresursu enerģijas sektorālo īpatsvaru enerģijas galapatēriņā 2021.–2030. gadā siltumapgādes un aukstumapgādes, elektroenerģijas un transporta sektorā;
 - iii) trajektorijas (katrai atjaunojamo energoresursu enerģijas tehnoloģijai), kuras dalībvalsts plāno izmantot, lai panāktu atjaunojamo energoresursu enerģijas kopējās un sektorālās trajektorijas 2021.–2030. gadā, arī paredzamais kopējais enerģijas bruto galapatēriņš katrai tehnoloģijai un sektoram Mtoe un kopējā plānotā uzstādītā jauda katrai tehnoloģijai un sektoram MW;
- (b) attiecībā uz dimensiju “energoefektivitāte”:
- (1) indikatīvais nacionālais energoefektivitātes devums nolūkā 2030. gadā sasniegt Direktīvas 2012/27/ES[, kas grozīta ar priekšlikumu COM(2016) 761,] 1. panta 1. punktā un 3. panta 4. punktā minēto saistošo Savienības energoefektivitātes mērķrādītāju 30 %, kura pamatā ir vai nu primārās enerģijas patēriņš, vai enerģijas galapatēriņš, primārās enerģijas ietaupījums vai enerģijas galaetaupījums, vai energointensitāte;
dalībvalstis savu devumu izsaka kā primārās enerģijas patēriņa un enerģijas galapatēriņa absolūto līmeni 2020. gadā un 2030. gadā, norādot lineāru trajektoriju šā devuma panākšanai no 2021. gada. Tās paskaidro izmantoto metodiku un izmantotos pārrēķina koeficientus;
 - (2) kumulatīvais enerģijas ietaupījumu apjoms, kas jāsasniedz 2021.–2030. gadā saskaņā ar Direktīvas 2012/27/ES[, kas grozīta ar priekšlikumu ar priekšlikumu COM(2016) 761,] 7. pantu par energoekonomijas pienākumu;
 - (3) nacionālā dzīvojamo ēku un komercplatību (gan publisko, gan privāto) fonda ilgtermiņa renovācijas mērķi;

- (4) kopējā renovējamā platība vai līdzvērtīgi ikgadējie enerģijas ietaupījumi, kas jāgūst 2020.–2030. gadā saskaņā ar Direktīvas 2012/27/ES 5. pantu par centrālās valdības ēku renovāciju;
 - (5) citi nacionālie energoefektivitātes mērķi, arī ilgtermiņa mērķrādītāji vai stratēģijas un sektorālie mērķrādītāji tādās jomās kā transports, siltumapgāde un aukstumapgāde;
- (c) attiecībā uz dimensiju “enerģētiskā drošība”:
- (1) nacionālie mērķi, kas izvirzīti, lai vairāk dažādotu energoavotus un energopiegādes no trešām valstīm;
 - (2) nacionālie mērķi, kas izvirzīti, lai mazinātu atkarību no enerģijas importa no trešām valstīm;
 - (3) nacionālie mērķi, kas attiecas uz gatavību kāda energoresursa piegāžu ierobežojumiem vai pārtraukumiem, atbilstoši plāniem, kas izstrādājami saskaņā ar Regulu[, kura ierosināta ar COM(2016) 52, par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 994/2010], kā arī Regulu[, kura ierosināta ar COM(2016) 862, par riskgatavību elektroenerģijas sektorā un ar ko atceļ Direktīvu 2005/89/EK], un mērķu sasniegšanas grafiks;
 - (4) nacionālie mērķi attiecībā uz iekšzemes energoresursu (it sevišķi atjaunojamo energoresursu) izmantošanu;
- (d) attiecībā uz dimensiju “iekšējais enerģijas tirgus”:
- (1) elektrotīklu starpsavienotības līmenis, ko dalībvalsts tiecas panākt 2030. gadā, ņemot vērā elektrotīklu starpsavienojumu mērķrādītāju 2030. gadam — vismaz 15 %; dalībvalstis paskaidro izmantoto metodiku;
 - (2) galvenie nacionālie mērķi attiecībā uz elektroenerģijas un gāzes pārvades infrastruktūru, kas vajadzīgi, lai sasniegtu mērķus un mērķrādītājus jebkurā no piecām Enerģētikas savienības stratēģijas dimensijām;
 - (3) nacionālie mērķi, kas saistīti ar citiem iekšējā enerģijas tirgus aspektiem, piemēram, tirgu integrāciju un sasaistīšanu, un mērķu sasniegšanas grafiks;
 - (4) nacionālie mērķi, kas izvirzīti, lai nodrošinātu elektroenerģijas sistēmas pietiekamību un energosistēmas elastīgumu attiecībā uz atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošanu, un mērķu sasniegšanas grafiks;
- (e) attiecībā uz dimensiju “pētniecība, inovācija un konkurētspēja”:
- (1) nacionālie mērķi un finansēšanas mērķrādītāji publiskai un privātai pētniecībai un inovācijai, kas saistīta ar Enerģētikas savienību; attiecīgā gadījumā arī mērķu sasniegšanas grafiks. Šiem mērķrādītājiem un mērķiem vajadzētu būt saskanīgiem ar tiem, kas noteikti Enerģētikas savienības stratēģijā un SET plānā;
 - (2) nacionālie 2050. gadam izvirzītie mazoglekļa tehnoloģiju ieviešanas mērķi;
 - (3) nacionālie konkurētspējas mērķi.

5. pants

Dalībvalstu devuma noteikšanas process atjaunojamo energoresursu jomā

1. Nosakot, kāds būs dalībvalsts devums attiecībā uz atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvaru enerģijas bruto galapatēriņā 2030. gadā un — nākamo nacionālo plānu gadījumā — katra nākamā perioda pēdējā gadā, kā paredzēts 4. panta a) punkta 2. apakšpunkta i) punktā, dalībvalstis ņem vērā šādus elementus:

- (f) [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātajā redakcijā, kas ierosināta ar priekšlikumu COM(2016) 767,] paredzētie pasākumi;
- (g) pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 2012/27/ES pieņemtā energoefektivitātes mērķrādītāja sasniegšanai,
- (h) citi pasākumi, kuru mērķis ir veicināt atjaunojamo energoresursu izmantošanu dalībvalstīs un Savienības līmenī, un
- (i) apstākļi, kas ietekmē atjaunojamo energoresursu izmantošanu, piemēram:
 - i) taisnīgs izmantojuma sadalījums visā Eiropas Savienībā,
 - ii) ekonomiskais potenciāls,
 - iii) ģeogrāfiskie un dabas noteiktie ierobežojumi, arī savstarpēji nesavienotas teritorijas un reģioni, un
 - iv) dalībvalstu elektrotīklu starpsavienotības līmenis.

2. Dalībvalstis kopīgi nodrošina, lai to devumi kopā ļautu panākt, ka atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvars enerģijas bruto galapatēriņā Savienības līmenī līdz 2030. gadam ir vismaz 27 %.

6. pants

Dalībvalstu devuma noteikšanas process energoefektivitātes jomā

1. Nosakot, kāds būs dalībvalsts indikatīvais nacionālais energoefektivitātes devums attiecībā uz 2030. gadu un — nākamo nacionālo plānu gadījumā — katra nākamā perioda pēdējo gadu, kā paredzēts 4. panta b) punkta i) apakšpunktā, dalībvalstis nodrošina, ka:

- (j) Savienības 2020. gada enerģijas patēriņš nepārsniedz 1483 Mtoe primārās enerģijas un 1086 Mtoe galīgās enerģijas, Savienības pirmā desmit gadu perioda enerģijas patēriņš 2030. gadā nepārsniedz 1321 Mtoe primārās enerģijas un 987 Mtoe galīgās enerģijas;
- (k) tiek sasniegts Direktīvas 2012/27/ES[, kas grozīta ar priekšlikumu COM(2016) 761,] 1. un 3. pantā minētais saistošais Savienības mērķrādītājs 2030. gadam.

Dalībvalstis ņem vērā arī šādus elementus:

- (l) Direktīvā 2012/27/ES paredzētie pasākumi;
 - (m) citi pasākumi, kuru mērķis ir veicināt energoefektivitāti dalībvalstīs un Savienības līmenī.
2. Nosakot savu 1. punktā minēto devumu, dalībvalstis var ņemt vērā apstākļus, kas atstāj iespaidu uz primārās enerģijas patēriņu un enerģijas galapatēriņu, piemēram:
- (n) atlikušo izmaksefektīvas energoekonomijas potenciālu,
 - (o) iekšzemes kopprodukta tendences un prognozes,
 - (p) enerģijas importa un eksporta izmaiņas,

- (q) visu atjaunojamo energoresursu, kodolenerģijas, oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas apgūšanu un
- (r) agrīnās darbības.

7. pants

Nacionālās rīcībpolitikas un pasākumi katrā no piecām Enerģētikas savienības dimensijām

Dalībvalstis saskaņā ar I pielikumu savos integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos apraksta galvenās esošās (īstenotās un pieņemtās) un plānotās rīcībpolitikas un pasākumus, ar kuriem iecerēts sasniegt nacionālajā plānā izvirzītos mērķus, arī pasākumus reģionālās sadarbības nodrošināšanai un pasākumus, ar kuriem nodrošina pienācīgu finansējumu nacionālā un reģionālā līmenī.

8. pants

Integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu analītiskais pamats

1. Dalībvalstis, ievērojot I pielikumā norādīto struktūru un formātu, apraksta pašreizējo situāciju katrā no piecām Enerģētikas savienības dimensijām, tostarp energosistēmu un siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistījumus nacionālā plāna iesniegšanas laikā vai saskaņā ar jaunāko pieejamo informāciju. Dalībvalstis arī nosaka un apraksta prognozes, kādas izmaiņas pirmajā desmit gadu periodā vismaz līdz 2040. gadam (arī 2030. gadā) katrā no piecām Enerģētikas savienības dimensijām gaidāmas esošo (īstenoto un pieņemto) rīcībpolitiku un pasākumu iespaidā.
2. Dalībvalstis savā integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā sniedz šādu aspektu vērtējumu nacionālā un attiecīgā gadījumā reģionālā līmenī:
 - (s) ietekme uz energosistēmas attīstību un siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem pirmajā desmit gadu periodā vismaz līdz 2040. gadam (arī 2030. gadā), kādu atstātu plānotās rīcībpolitikas un pasākumi, un salīdzinājums ar prognozēm, kuru pamatā ir 1. punktā minētās esošās (īstenotās un pieņemtās) rīcībpolitikas un pasākumi;
 - (t) 7. pantā minēto un I pielikumā precizēto rīcībpolitiku un pasākumu makroekonomiskā, vidiskā un sociālā ietekme, kā arī ietekme uz prasmēm pirmajā desmit gadu periodā vismaz līdz 2030. gadam, un salīdzinājums ar prognozēm, kuru pamatā ir 1. punktā minētās esošās (īstenotās un pieņemtās) rīcībpolitikas un pasākumi;
 - (u) novērtējums, kā pirmajā desmit gadu periodā vismaz līdz 2030. gadam esošās (īstenotās un pieņemtās) un plānotās rīcībpolitikas un pasākumi mijiedarbojas konkrētā politikas dimensijā un kā esošās (īstenotās un pieņemtās) un plānotās rīcībpolitikas un pasākumi šajā laikā mijiedarbojas atšķirīgās dimensijās. Prognozes par piegādes drošību, infrastruktūru un tirgus integrāciju balsta uz robustiem energoefektivitātes scenārijiem.

9. pants

Integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu projekti

1. Dalībvalstis līdz 2018. gada 1. janvārim un pēc tam ik pēc desmit gadiem sagatavo un Komisijai iesniedz 3. panta 1. punktā minētā integrētā nacionālā enerģētikas un klimata plāna projektu.

2. Komisija saskaņā ar 28. pantu var dalībvalstīm adresēt ieteikumus par plānu projektiem. Minētajos ieteikumos jo īpaši izklāsta:

- (v) mērķu, mērķrādītāju un devumu vērēnīgumu, orientējoties uz Enerģētikas savienības mērķu un it sevišķi Savienības 2030. gadam izvirzīto atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes mērķrādītāju kopīgu sasniegšanu;
- (w) ar dalībvalstu un Savienības līmeņa mērķiem saistītās rīcībpolitikas un pasākumus un citas rīcībpolitikas un pasākumus, kas varētu būt relevantas pārrobežu līmenī;
- (x) integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā iekļauto esošo (īstenoto un pieņemto) un plānoto rīcībpolitiku un pasākumu savstarpējo mijiedarbību un konsekvenci vienā Enerģētikas savienības dimensijā un vairākās dimensijās.

3. Izstrādājot savu integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu galīgo redakciju, dalībvalstis maksimāli ņem vērā jebkādas Komisijas ieteikumus.

10. pants

Sabiedriskā apspriešana

Neskarot nekādas citas Savienības tiesību aktu prasības, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai tiek dotas agrīnas un reālas iespējas iesaistīties šīs regulas 9. pantā minēto plānu projektu sagatavošanā, un, sava integrētā nacionālā enerģētikas un klimata plāna projektu iesniedzot Komisijai, pievieno sabiedrības viedokļu kopsavilkumu. Ciktāl piemērojami Direktīvas 2001/42/EK noteikumi, uzskata, ka saskaņā ar minēto direktīvu sarīkotās apspriešanas izpilda arī šajā regulā paredzēto pienākumu apspriesties ar sabiedrību.

11. pants

Reģionālā sadarbība

1. Dalībvalstis savstarpēji reģionāli sadarbojas, lai rezultatīvi sasniegtu savos integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos izvirzītos mērķrādītājus, mērķus un devumus.

2. Dalībvalstis labu laiku pirms savu integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu projektu iesniegšanas Komisijai saskaņā ar 9. panta 1. punktu noskaidro reģionālās sadarbības iespējas un apspriežas ar kaimiņdalībvalstīm un citām ieinteresētajām dalībvalstīm. Dalībvalstis savu integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu projektos izklāsta šādas reģionālās apspriešanas rezultātus un attiecīgā gadījumā arī to, kā ņemti vērā komentāri.

3. Komisija sekmē dalībvalstu sadarbību un apspriešanos par plānu projektiem, kas tai iesniegti saskaņā ar 9. pantu, to galīgās redakcijas izstrādes perspektīvā.

4. Dalībvalstis savā galīgajā integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā ņem vērā komentārus, kas saskaņā ar 2. un 3. punktu saņemti no citām dalībvalstīm, un paskaidro, kā šie komentāri ņemti vērā.

5. 1. punktā minētajā nolūkā dalībvalstis turpina reģionālā līmenī sadarboties, arī īstenojot savos plānos paredzētās rīcībpolitikas un pasākumus.

12. pants

Integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu novērtēšana

Komisija novērtē integrētos nacionālos enerģētikas un klimata plānus un to atjauninājumus, kas tai paziņoti saskaņā ar 3. un 13. pantu. Tā jo īpaši novērtē,

- (y) vai izvirzītie mērķrādītāji, mērķi un devumi ir pietiekami, lai kopīgi varētu sasniegt Enerģētikas savienības mērķus un pirmajā desmit gadu periodā it sevišķi mērķrādītājus, kas izvirzīti Savienības klimata un enerģētikas politikas satvarā 2030. gadam, kā paredzēts 25. pantā;
- (z) vai plāni atbilst 3. līdz 11. panta prasībām un ieteikumiem, ko Komisija sniegusi saskaņā ar 28. pantu.

13. pants

Integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu atjaunināšana

1. Dalībvalstis līdz 2023. gada 1. janvārim un pēc tam ik pēc 10 gadiem Komisijai iesniedz jaunākā paziņotā 3. pantā minētā integrētā nacionālā enerģētikas un klimata plāna atjauninājuma projektu vai Komisijai apstiprina, ka plāns joprojām ir derīgs.
2. Līdz 2024. gada 1. janvārim un pēc tam ik pēc 10 gadiem dalībvalstis Komisijai paziņo jaunākā paziņotā 3. pantā minētā integrētā nacionālā enerģētikas un klimata plāna atjauninājumu, ja vien saskaņā ar 1. punktu nav apstiprinājušas, ka plāns joprojām ir derīgs.
3. Dalībvalstis 2. punktā minētajā atjauninājumā izvirzītos mērķrādītājus, mērķus un devumus maina tikai tā, lai tos padarītu vērēnīgākus par tiem, kas izvirzīti jaunākajā paziņotajā integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā.
4. Dalībvalstis atjauninātajā plānā cenšas mazināt jebkādu negatīvu ietekmi uz vidi, kas noskaidrojušies integrētajā ziņošanā saskaņā ar 15. līdz 22. pantu.
5. Gatavojot šā panta 2. punktā minēto atjauninājumu, dalībvalstis ņem vērā jaunākos konkrētai valstij adresētos ieteikumus, kas sniegti Eiropas pusgada kontekstā.
6. Atjaunināto integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu sagatavošanā un novērtēšanā piemēro 9. panta 2. punktā un 11. pantā noteiktās procedūras.

3. NODAĻA

ILGTERMIŅA MAZEMISIJU STRATĒGIJAS

14. pants

Ilgtermiņa mazemisiņu stratēģijas

1. Dalībvalstis sagatavo un Komisijai līdz 2020. gada 1. janvārim un pēc tam ik pēc 10 gadiem paziņo savas ilgtermiņa mazemisiņu stratēģijas 50 gadu perspektīvā, kuru mērķis ir palīdzēt

- (aa) izpildīt Savienībai un tās dalībvalstīm *UNFCCC* un Parīzes nolīgumā paredzētās saistības samazināt antropogēnās siltumnīcefekta gāzu emisijas un kāpināt piesaistījumus piesaistītājos;
- (bb) sasniegt mērķi globālo vidējās temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiekties temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni;
- (cc) panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju ilgtermiņa samazinājumus un lielākus piesaistījumus piesaistītājos visos sektoros saskaņā ar Savienības mērķi līdz 2050. gadam izmaksefektīvi samazināt emisijas par 80–95 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, ņemot vērā attīstīto valstu grupā nepieciešamos samazinājumus saskaņā ar *IPCC*.

2. Ilgtermiņa mazemisiņu stratēģijās norāda:

- (dd) kopējos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus un kāpinātus piesaistījumus piesaistītājos;
- (ee) emisiju samazinājumus un kāpinātus piesaistījumus konkrētos sektoros, tostarp elektroenerģijas, rūpniecības, transporta, ēku (gan dzīvojamo, gan terciāro ēku), lauksaimniecības un zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības (*LULUCF*) sektorā;
- (ff) gaidāmo progresu pārejā uz mazu siltumnīcefekta gāzu emisiju ekonomiku, ietverot siltumnīcefekta gāzu emisijas intensitāti, iekšzemes kopprodukta CO₂ emisijas intensitāti un ar to saistītās pētniecības, izstrādes un inovācijas stratēģijas;
- (gg) sasaisti ar citu nacionālo ilgtermiņa plānošanu.

3. Ilgtermiņa mazemisiņu stratēģijām un 3. pantā minētajiem integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem vajadzētu būt savstarpēji saskanīgiem.

4. Dalībvalstis savas ilgtermiņa mazemisiņu stratēģijas un to atjauninājumus, ja tādi ir, nekavējoties dara publiski pieejamus.

4. NODAĻA ZIŅOŠANA

1. IEDAĻA

DIVGADU PROGRESA ZIŅOJUMI UN TO SEKOJUMPASĀKUMI

15. pants

Integrētie nacionālie enerģētikas un klimata progresa ziņojumi

1. Neskarot 23. pantu, katra dalībvalsts līdz 2021. gada 15. martam un pēc tam ik pēc diviem gadiem Komisijai ziņo par integrētā nacionālā enerģētikas un klimata plāna īstenošanas norisi, iesniedzot integrētu nacionālo enerģētikas un klimata progresa ziņojumu, kas aptver visas piecas Enerģētikas savienības pamatdimensijas.

2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā iekļauj šādus elementus:

- (hh) informācija par progresu virzībā uz integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā izvirzīto mērķrādītāju, mērķu un devumu sasniegšanu un to sasniegšanai vajadzīgo rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanu;
- (ii) 18.–22. pantā minētā informācija un vajadzības gadījumā jaunākā informācija par rīcībpolitikām un pasākumiem saskaņā ar minētajiem pantiem;
- (jj) rīcībpolitikas un pasākumi un prognozes par antropogēnajām siltumnīcefekta gāzu emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītājos saskaņā ar 16. pantu;
- (kk) informācija par nacionālajiem plāniem un stratēģijām, kas skar pielāgošanos klimata pārmaiņām, saskaņā ar 17. panta 1. punktu;
- (ll) divgadu ziņojumu un — attiecīgajos gados — UNFCCC sekretariātam iesniegto nacionālo paziņojumu kopijas;
- (mm) attiecīgas aplēses par gaisa kvalitātes uzlabojumiem un gaisa piesārņotāju emisiju samazinājumiem, kā arī citiem ieguvumiem no konkrētiem energoefektivitātes pasākumiem;
- (nn) 17. panta 2. punktā un 23. pantā minētie ikgadējie ziņojumi.

Savienība un dalībvalstis UNFCCC sekretariātam iesniedz divgadu ziņojumus saskaņā ar UNFCCC Pušu konferences Lēmumu 2/CP.17 un nacionālos paziņojumus saskaņā ar UNFCCC 12. pantu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka 1. un 2. punktā minētās informācijas struktūru, formātu, tehniskos aspektus un iesniegšanas procedūru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minētās informācijas un atjauninājumu biežumu un apmēru samēro ar vajadzību nodrošināt pietiekamu noteiktību investoriem.

5. Ja Komisija ir sniegusi ieteikumus saskaņā ar 27. panta 2. vai 3. punktu, attiecīgā dalībvalsts savā 1. punktā minētajā ziņojumā iekļauj informāciju par rīcībpolitikām un pasākumiem, kas pieņemti vai ko plānots pieņemt un īstenot šo ieteikumu ievērošanai. Šāda informācija ietver detalizētu īstenošanas grafiku.

16. pants

Integrētā ziņošana par SEG rīcībpolitikām un pasākumiem un par prognozēm

1. Dalībvalstis līdz 2021. gada 15. martam un pēc tam ik pēc diviem gadiem Komisijai ziņo informāciju
 - (a) par savām nacionālajām rīcībpolitikām un pasākumiem, kā noteikts IV pielikumā, un
 - (b) par savām nacionālajām prognozēm attiecībā uz antropogēnajām siltumnīcefekta gāzu emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītajos sadalījumā pa III pielikuma 2. daļā norādītajām gāzēm vai gāzu grupām (fluorogļūdeņraži un perfluorogļūdeņraži). Nacionālajās prognozēs ņem vērā visas Savienības līmenī pieņemtās rīcībpolitikas un pasākumus un ietver V pielikumā paredzēto informāciju.
2. Dalībvalstis ziņo visaktuālākās pieejamās prognozes. Ja dalībvalsts katru otro gadu līdz 15. martam neiesniedz pilnīgas prognožu aplēses un Komisija ir konstatējusi, ka attiecīgā dalībvalsts nevar novērst aplēšu nepilnības, kas konstatētas ar Komisijas kvalitātes nodrošināšanas vai kvalitātes kontroles procedūrām, Komisija, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, var sagatavot aplēses, kas vajadzīgas, lai apkopotu Savienības prognozes.
3. Dalībvalsts Komisijai par jebkādām būtiskām izmaiņām informācijā, kura saskaņā ar 1. punktu paziņota pārskata perioda pirmajā gadā, paziņo līdz iepriekšējai ziņošanai sekojošā gada 15. martam.
4. Dalībvalstis dara sabiedrībai elektroniski pieejamas 1. punktā paredzētās nacionālās prognozes un visus relevantos to nacionālo rīcībpolitiku un pasākumu izmaksu un ietekmes novērtējumus, kuri attiecas uz Savienības rīcībpolitiku īstenošanu SEG emisiju ierobežošanai, kā arī visus relevantos tehniskos ziņojumus, kas ir to pamatā. Minētajās prognozēs un novērtējumos būtu jāiekļauj izmantoto modeļu un metodisko pieeju apraksti, definīcijas un pamatā esošie pieņēmumi.

17. pants

Integrētā ziņošana par nacionālajiem pielāgošanās pasākumiem, jaunattīstības valstīm sniegto finansiālo un tehnoloģisko atbalstu, izsolēs gūtajiem ieņēmumiem

1. Līdz 2021. gada 15. martam un pēc tam ik pēc diviem gadiem dalībvalstis Komisijai ziņo informāciju par savām nacionālajiem plāniem un stratēģijām attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, norādot, kādi pasākumi īstenoti vai plānoti, lai atvieglotu pielāgošanos klimata pārmaiņām un sniedzot arī VI pielikuma 1. daļā minēto informāciju.
2. Līdz 2021. gada 15. martam un pēc tam ik gadu (X gads) dalībvalstis Komisijai ziņo
 - (c) par atbalstu jaunattīstības valstīm, arī VI pielikuma 2. daļā minēto informāciju;
 - (d) par to, kā tiek izlietoti ieņēmumi, ko dalībvalsts guvusi, izsolot kvotas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10. panta 1. punktu un 3.d panta 1. vai 2. punktu, sniedzot arī VI pielikuma 3. daļā minēto informāciju.
3. Dalībvalstis ziņojumus, kas saskaņā ar šo pantu iesniegti Komisijai, dara pieejamus sabiedrībai.
4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka saskaņā ar šo pantu ziņojamās informācijas struktūru, formātu un iesniegšanas procedūru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 3. punktā minēto procedūru.

Integrētā ziņošana par atjaunojamajiem energoresursiem

Dalībvalstis integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata progresa ziņojumos ietver informāciju par

- (e) šādu trajektoriju un mērķu sasniegšanu:
- (1) nacionālā trajektorija, kas raksturo atjaunojamo energoresursu enerģijas kopējo īpatsvaru enerģijas bruto galapatēriņā 2021.–2030. gadā;
 - (2) nacionālās trajektorijas, kas raksturo atjaunojamo energoresursu enerģijas sektorālo īpatsvaru enerģijas bruto galapatēriņā 2021.–2030. gadā elektroenerģijas, siltumapgādes un aukstumapgādes un transporta sektorā;
 - (3) trajektorijas (katrai atjaunojamo energoresursu enerģijas tehnoloģijai), kuras plānots izmantot, lai panāktu atjaunojamo energoresursu enerģijas kopējās un sektorālās trajektorijas 2021.–2030. gadā, arī paredzamais kopējais enerģijas bruto galapatēriņš katrai tehnoloģijai un sektoram Mtoe un kopējā plānotā uzstādītā jauda katrai tehnoloģijai un sektoram MW;
 - (4) trajektorijas, kas raksturo bioenerģijas pieprasījumu, dezagregētu pēc pieprasījuma siltumapgādes, elektroenerģijas un transporta sektorā, un biomasas piedāvājumu sadalījumā pa izejvielām, nošķirot iekšējo ražošanu un importu. Attiecībā uz meža biomasu — novērtējums par tās avotu un ietekmi uz *LULUCF* piesaistītājiem;
 - (5) attiecīgā gadījumā citas nacionālās trajektorijas un mērķi, tostarp ilgtermiņa un sektorālās trajektorijas un mērķi (piemēram, biodegvielu īpatsvars, moderno biodegvielu īpatsvars, to biodegvielu īpatsvars, kas saražotas no lauksaimniecības zemē audzētām pamatkultūrām, no biomasas saražotās elektroenerģijas īpatsvars bez siltumenerģijas ražošanas, atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvars centralizētajā siltumapgādē, atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantojums ēkās, pilsētu, energokopienų un pašpatēriņam saražotā atjaunojamo energoresursu enerģija);
- (f) šādu rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanu:
- (1) īstenotās, pieņemtās un plānotās rīcībpolitikas un pasākumi, kuru mērķis ir panākt, ka tiek sasniegts nacionālais devums saistošā Savienības līmeņa 2030. gada atjaunojamo energoresursu mērķrādītāja sasniegšanā, kas minēts 4. panta a) punkta 2. apakšpunkta i) punktā, arī sektoriem specifiski un tehnoloģijām specifiski pasākumi, un īpaša izskatīšana par to, kā īstenoti [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātās redakcijas, kas ierosināta ar priekšlikumu COM(2016) 767,] 23., 24. un 25. pantā noteiktie pasākumi;
 - (2) konkrēti reģionālās sadarbības pasākumi;
 - (3) neskarot LESD 107. un 108. pantu, konkrēti pasākumi, kuri attiecas uz finansiālu atbalstu, arī Savienības atbalstu un Savienības līdzekļu izmantošanu, nolūkā veicināt atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanu elektroenerģijas, siltumapgādes un aukstumapgādes un transporta sektorā;
 - (4) konkrēti pasākumi [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātās redakcijas, kas ierosināta ar priekšlikumu COM(2016) 767,] 15., 16., 17., 18., 21. un 22. panta prasību izpildei;

- (5) pasākumi, ar kuriem veicina biomasas enerģijas izmantošanu, it sevišķi pasākumi jaunu biomasas avotu mobilizēšanai, ņemot vērā biomasas pieejamību (gan iekšzemes potenciālu, gan importu no trešām valstīm) un biomasas izlietojumu citām vajadzībām (lauksaimniecībā un uz koksnes resursiem balstītos sektoros), kā arī pasākumi saražotās un izmantotās biomasas ilgtspējīgas ieguves nodrošināšanai;
- (6) VII pielikuma 1. daļā norādītā papildu informācija.

19. pants

Integrētā ziņošana par energoefektivitāti

Dalībvalstis integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata progresa ziņojumos iekļauj:

- (g) informāciju par šādu nacionālo trajektoriju, mērķu un mērķrādītāju sasniegšanu:
 - (1) primārās enerģijas patēriņa un enerģijas galapatēriņa trajektorija no 2020. gada līdz 2030. gadam kā nacionālais energoekonomiskais devums 2030. gadam izvirzītā Savienības mērķrādītāja sasniegšanai, tostarp izmantotā metodika;
 - (2) publiskā un privātā sektora dzīvojamo ēku un komercēku nacionālā fonda ilgtermiņa renovācijas mērķi;
 - (3) attiecīgā gadījumā citu nacionālajā plānā izvirzīto nacionālo mērķu atjauninājumi;
- (h) informāciju par šādu rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanu:
 - (1) īstenotās, pieņemtās un plānotās rīcībpolitikas, pasākumi un programmas 2030. gadam izvirzītā indikatīvā nacionālā energoefektivitātes devuma, kā arī citu 6. pantā norādīto mērķu sasniegšanai, arī plānotie pasākumi un instrumenti (arī finansiāli) ēku energoefektivitātes veicināšanai, pasākumi gāzes un elektroenerģijas infrastruktūras energoefektivitātes potenciāla realizācijai un citi energoefektivitāti veicinoši pasākumi;
 - (2) attiecīgā gadījumā tirgus instrumenti, kas stimulē energoefektivitātes uzlabojumus, tostarp, bet ne tikai enerģijas nodokļi, nodevas un atvieglojumi;
 - (3) nacionālā energoefektivitātes pienākuma shēma un alternatīvi pasākumi atbilstīgi Direktīvas 2012/27/ES [, kurā grozījumi izdarīti ar priekšlikumu COM(2016) 761,] 7. pantam saskaņā ar šīs regulas II pielikumu;
 - (4) publiskā un privātā sektora dzīvojamo ēku un komercplatību nacionālā fonda renovācijas ilgtermiņa stratēģija, arī rīcībpolitikas un pasākumi izmaksefektīvas pilnīgas renovācijas un pakāpeniskas pilnīgas renovācijas veicināšanai;
 - (5) rīcībpolitika un pasākumi energopakalpojumu veicināšanai publiskajā sektorā un pasākumi nolūkā novērst regulatīvus un neregulatīvus šķēršļus, kas kavē ieviest energoefektivitātes palielināšanas līgumus un citus energoefektivitātes pakalpojumu modeļus;
 - (6) attiecīgā gadījumā reģionālā sadarbība energoefektivitātes jomā;
 - (7) attiecīgā gadījumā, neskarot LESD 107. un 108. pantu, finansēšanas pasākumi energoefektivitātes jomā nacionālā līmenī, ietverot Savienības atbalstu un Savienības līdzekļu izmantošanu;
- (i) VII pielikuma 2. daļā norādīto papildu informāciju.

20. pants

Integrētā ziņošana par enerģētisko drošību

Dalībvalstis integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata progresa ziņojumos ietver informāciju par to, kā tiek īstenoti:

- (j) nacionālie mērķi attiecībā uz energoavotu un piegādātājvalstu dažādošanu, akumulāciju un pieprasījuma reakciju;
- (k) nacionālie mērķi, kas izvirzīti, lai mazinātu atkarību no enerģijas importa no trešām valstīm;
- (l) nacionālie mērķi, kas izvirzīti, lai uzlabotu spēju pārvarēt kāda energoresursa (tostarp gāzes un elektroenerģijas) piegāžu ierobežojumus vai pārtraukumus;
- (m) nacionālie mērķi attiecībā uz iekšzemes energoresursu (it sevišķi atjaunojamo energoresursu) izmantošanu;
- (n) īstenotās, pieņemtās un plānotās rīcībpolitikas un pasākumi a) līdz c) apakšpunktā minēto mērķu sasniegšanai;
- (o) reģionālā sadarbība a) līdz d) apakšpunktā minēto mērķu un rīcībpolitiku īstenošanā;
- (p) attiecīgā gadījumā, neskarot LESD 107. un 108. pantu, finansēšanas pasākumi šajā jomā nacionālā līmenī, ietverot Savienības atbalstu un Savienības līdzekļu izmantošanu.

21. pants

Integrētā ziņošana par iekšējo enerģijas tirgu

1. Dalībvalstis integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata progresa ziņojumos ietver informāciju par to, kā tiek īstenoti šādi mērķi un pasākumi:

- (q) elektrotīklu starpsavienotības līmenis, ko dalībvalsts tiecas panākt 2030. gadā sakarā ar elektrotīklu starpsavienotības 15 % mērķrādītāju;
 - (1) galvenie nacionālie mērķi attiecībā uz elektroenerģijas un gāzes pārvades infrastruktūru, kas vajadzīgi, lai sasniegtu mērķus un mērķrādītājus jebkurā no piecām Enerģētikas savienības pamatdimensijām;
 - (2) attiecīgā gadījumā galvenie iecerētie infrastruktūras projekti, kas nav kopīgu interešu projekti;
 - (3) attiecīgā gadījumā nacionālie mērķi, kas saistīti ar citiem iekšējā enerģijas tirgus aspektiem, piemēram, tirgu integrāciju un sasaistīšanu;
 - (4) nacionālie mērķi attiecībā uz enerģētisko nabadzību, tostarp enerģētiskās nabadzības apstākļos esošo mājsaimniecību skaitu;
 - (5) attiecīgā gadījumā nacionālie mērķi attiecībā uz elektroenerģijas sistēmas pietiekamības nodrošināšanu;
 - (6) īstenotās, pieņemtās un plānotās rīcībpolitikas un pasākumi 1. līdz 5. punktā minēto mērķu sasniegšanai;
 - (7) reģionālā sadarbība 1. līdz 6. punktā minēto mērķu un rīcībpolitiku īstenošanā;
 - (8) attiecīgā gadījumā, neskarot LESD 107. un 108. pantu, finansēšanas pasākumi iekšējā enerģijas tirgus jomā nacionālā līmenī, ietverot Savienības atbalstu un Savienības līdzekļu izmantošanu;

- (9) pasākumi energosistēmas elastīguma uzlabošanai saistībā ar atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošanu, tostarp tekošās dienas tirgu sasaistīšanas un pārrobežu balansēšanas tirgu izvērsana.

2. Informācija, ko dalībvalstis sniedz saskaņā ar 1. punktu, ir saskaņīga ar un vajadzības gadījumā balstīta uz [Direktīvas 2009/72/EK pārstrādātās redakcijas, kas ierosināta ar COM(2016) 864] 58. panta 1. punkta e) apakšpunktā un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto valstu regulatoru ziņojumu.

22. pants

Integrētā ziņošana par pētniecību, inovāciju un konkurētspēju

Dalībvalstis 15. pantā minētajos integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata progresa ziņojumos ietver informāciju par to, kā tiek īstenoti šādi mērķi un pasākumi:

- (r) nacionālie mērķi un rīcībpolitikas, ar ko nacionālā kontekstā interpretē SET plāna mērķus un rīcībpolitikas;
- (s) nacionālie mērķi attiecībā uz kopējiem (publiskā un privātā sektora) izdevumiem par pētniecību un inovāciju saistībā ar tīrām tehnoloģijām un energotehnoloģijām, kā arī attiecībā uz tehnoloģiskajām izmaksām un veiktspējas uzlabojumiem;
- (t) vajadzības gadījumā nacionālie mērķi, ietverot 2050. gadam izvirzītos ilgtermiņa mērķus, tādu tehnoloģiju ieviešanai, kas paredzētas energoietilpīgu un oglekļietilpīgu rūpniecības nozaru dekarbonizācijai, un attiecīgā gadījumā saistītajai oglekļa transportēšanas, izmantošanas un uzglabāšanas infrastruktūrai;
- (u) nacionālie mērķi, kas izvirzīti nolūkā pakāpeniski atteikties no enerģijas subsīdijām;
- (v) īstenotās, pieņemtās un plānotās rīcībpolitikas un pasākumi b) un c) apakšpunktā minēto mērķu sasniegšanai;
- (w) sadarbība ar citām dalībvalstīm b) līdz d) apakšpunktā minēto mērķu un rīcībpolitiku īstenošanā, arī rīcībpolitiku un pasākumu koordinācija ar SET plāna palīdzību, piemēram, pētniecības programmu un kopīgo programmu salāgošana;
- (x) attiecīgā gadījumā finansēšanas pasākumi šajā jomā valsts līmenī, ietverot Savienības atbalstu un Savienības līdzekļu izmantošanu.

2. IEDAĻA

IKGADĒJĀ ZIŅOŠANA

23. pants

Ikgadējā ziņošana

1. Līdz 2021. gada 15. martam un pēc tam ik gadu (X gads) dalībvalstis ziņo Komisijai:
- (y) tuvināto siltumnīcefekta gāzu pārskatu par X-1 gadu;
 - (z) Direktīvas 2009/119/EK 6. panta 2. punktā minēto informāciju;
 - (aa) Direktīvas 2013/30/ES IX pielikuma 3. punktā minēto informāciju saskaņā ar minētās direktīvas 25. pantu.

Sakarā ar a) apakšpunktu Komisija, balstoties uz dalībvalstu tuvinātajiem siltumnīcefekta gāzu pārskatiem vai savām aplēsēm, ja tuvināto pārskatu dalībvalsts līdz minētajam datumam

nav paziņojusi, ik gadu sagatavo tuvināto Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskatu. Komisija minēto informāciju līdz katra gada 30. septembrim dara publiski pieejamu.

2. No 2023. gada dalībvalstis katru gadu (X) līdz 15. martam nosaka un ziņo Komisijai galīgos siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datus un līdz katra gada 15. janvārim provizoriskos datus, tostarp III pielikumā norādītās siltumnīcefekta gāzes un pārskatā ietveramo informāciju. Ziņojumā par galīgajiem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datiem ietver arī pilnīgu un atjauninātu nacionālā pārskata ziņojumu.

3. Dalībvalstis katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz *UNFCCC* sekretariātam nacionālos pārskatus, kuri satur saskaņā ar šā panta 2. punktu Komisijai iesniegto informāciju par galīgajiem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datiem. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm ik gadu sagatavo Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskatu un Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskata ziņojumu un katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz tos *UNFCCC* sekretariātam.

4. Dalībvalstis 2027. un 2032. gadā līdz attiecīgi 15. janvārim un 15. martam paziņo Komisijai provizoriskos un galīgos nacionālās inventarizācijas datus, kas sagatavoti to *LULUCF* uzskaitē sakarā ar atbilstības ziņojumiem saskaņā ar Regulas [...] [*LULUCF*] 12. pantu.

5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 36. pantu, lai:

(bb) grozītu III pielikuma 2. daļu, proti, pievienotu vai svītrotu vielas siltumnīcefekta gāzu sarakstā;

(cc) papildinātu šo regulu, proti, pieņemtu globālās sasilšanas potenciāla vērtības un norādītu inventarizācijas vadlīnijas, kas piemērojamas saskaņā ar attiecīgiem *UNFCCC* vai Parīzes nolīguma struktūru pieņemtajiem lēmumiem.

6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka struktūru, tehniskos aspektus, formātu un iesniegšanas procedūru dalībvalstu iesniedzamajiem tuvinātajiem siltumnīcefekta gāzu pārskatiem atbilstīgi 1. punktam, siltumnīcefekta gāzu pārskatiem atbilstīgi 2. punktam un uzskaitītajām siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem saskaņā ar Regulas [...] [*LULUCF*] 5. un 12. pantu. Ierosinot šādus īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā *UNFCCC* vai Parīzes nolīguma termiņus attiecībā uz minētās informācijas monitoringu un ziņošanu un attiecīgos *UNFCCC* vai Parīzes nolīguma struktūru pieņemtos lēmumus, lai nodrošinātu to, ka Savienība, būdama *UNFCCC* un Parīzes nolīguma puse, izpilda savas ziņošanas saistības. Minētajos īstenošanas aktos norāda arī termiņus, kas jāievēro attiecībā uz sadarbību un koordināciju starp Komisiju un dalībvalstīm Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskata ziņojumu sagatavošanā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. IEDAĻA

ZIŅOŠANAS PLATFORMA

24. pants

E-ziņošanas platforma

1. Komisija izveido tiešsaistes ziņošanas platformu, lai atvieglotu saziņu starp Komisiju un dalībvalstīm un veicinātu sadarbību starp dalībvalstīm.

2. Tiklīdz tiešsaistes platforma ir darbotiespējīga, dalībvalstis to izmanto, lai iesniegtu Komisijai šajā nodaļā minētos ziņojumus.

5. NODAĻA

NACIONĀLO PLĀNU UN SAVIENĪBAS MĒRĶRĀDĪTĀJU SASNIEGŠANAS KOPVĒRTĒJUMS — KOMISIJAS VEIKTAIS MONITORINGS

25. pants

Progresu novērtēšana

1. Līdz 2021. gada 31. oktobrim un pēc tam ik pēc diviem gadiem Komisija, balstoties uz integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata progresu ziņojumiem, citu saskaņā ar šo regulu ziņoto informāciju, indikatoriem un Eiropas statistikas datiem (ja pieejami) novērtē:

- (dd) Savienības līmenī panākto progresu Enerģētikas savienības mērķu sasniegšanā, tostarp — pirmajā desmit gadu periodā — 2030. gadam izvirzīto Savienības klimata un enerģētikas mērķrādītāju sasniegšanā, jo īpaši, lai nepieļautu 2030. gadam izvirzīto Savienības atjaunojamo energoresursu enerģijas un energoefektivitātes mērķrādītāju nesasniegšanu;
- (ee) katras dalībvalsts progresu tās mērķrādītāju, mērķu un devumu sasniegšanā un tās integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā izklāstīto rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanā;
- (ff) aviācijas kopējo ietekmi uz pasaules klimatu, bez CO₂ emisijām novērtējot arī citas emisijas un ietekmi; šo novērtējumu veic, balstoties uz emisiju datiem, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 23. pantu, un vajadzības gadījumā papildina, atsaucoties uz zinātnes sasniegumiem un gaisa satiksmes datiem.

2. Atjaunojamo energoresursu enerģijas jomā, veicot 1. punktā minēto novērtējumu, Komisija novērtē progresu, kas panākts attiecībā uz atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvaru Savienības bruto galapatēriņā, balstoties uz lineāru trajektoriju, kuras sākumpunkts ir 20 % 2020. gadā un kura sasniedz vismaz 27 % 2030. gadā, kā minēts 4. panta a) punkta 2) apakšpunkta i) punktā.

3. Energoefektivitātes jomā, veicot 1. punktā minēto novērtējumu, Komisija novērtē progresu, kas kopīgi panākts attiecībā uz to, lai 2030. gadā Savienības līmenī energopatēriņš nepārsniegtu 1321 Mtoe primārās enerģijas un 987 Mtoe galīgās enerģijas, kā minēts 4. panta b) punkta 1) apakšpunktā.

Veicot novērtējumu, Komisija izpilda šādas darbības:

- (gg) izvērtē, vai ir sasniegts Savienības atskaites punkts — ne vairāk kā 1483 Mtoe primārās enerģijas un ne vairāk kā 1086 Mtoe galīgās enerģijas patēriņa 2020. gadā;
- (hh) ņemot vērā dalībvalstu integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata progresu ziņojumos sniegtās informācijas novērtējumu, novērtē, vai dalībvalstu progress rāda, ka Savienība kopumā virzās uz pirmajā daļā minēto energopatēriņa apjomu sasniegšanu 2030. gadā;
- (ii) attiecībā uz energopatēriņa nākotnes tendencēm Savienības un nacionālā līmenī izmanto modelēšanas darbību rezultātus, kā arī izmanto citas papildinošas analīzes.

4. Līdz 2021. gada 31. oktobrim un pēc tam ik gadu Komisija, balstoties uz atbilstīgi šai regulai ziņoto informāciju, novērtē, vai Savienība un tās dalībvalstis ir pietiekami progresējušas šādos punktos:

- (jj) saistības saskaņā ar *UNFCCC* 4. pantu un Parīzes nolīguma 3. pantu, kas izklāstītas lēmumos, kurus pieņēmusi *UNFCCC* Pušu konference vai *UNFCCC* Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma pušu sanāksme;
 - (kk) pienākumi, kas izklāstīti Regulas [] [ESR] 4. pantā un Regulas [..] [LULUCF] 4. pantā;
 - (ll) mērķi, kas izvirzīti integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā, lai sasniegtu Enerģētikas savienības mērķus un — pirmajā desmit gadu periodā — 2030. gadam izvirzītos enerģētikas un klimata mērķrādītājus.
5. Līdz 2019. gada 31. oktobrim un pēc tam ik pēc četriem gadiem Komisija novērtē Direktīvas 2009/31/EK īstenošanu.
6. Komisija savā novērtējumā ņem vērā jaunākos konkrētai valstij adresētos ieteikumus, kas sniegti Eiropas pusgada kontekstā.
7. Par saskaņā ar šo pantu veikto novērtējumu Komisija ziņo 29. pantā minētajā Enerģētikas savienības stāvokļa apskatā.

26. pants

Sekojumdarbības, ja ir konstatēta nesaskanība ar Enerģētikas savienības virsmērķiem un Kopīgo centienu regulas mērķrādītājiem

1. Balstoties uz novērtējumu saskaņā ar 25. pantu, Komisija atbilstīgi 28. pantam sniedz dalībvalstij ieteikumus, ja rīcībpolitiku izstrāde šajā dalībvalstī nav saskanīga ar Enerģētikas savienības virsmērķiem.
2. Komisija var sniegt atzinumus par rīcības plāniem, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar Regulas [..] [ESR] 8. panta 1. punktu.

27. pants

Reakcija uz nepietiekami vērienīgiem integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem un nepietiekamu progresu Savienības enerģētikas un klimata mērķrādītāju un mērķu sasniegšanā

1. Ja, balstoties uz integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu un to atjauninājumu novērtējumu atbilstīgi 12. pantam, Komisija secina, ka nacionālo plānu vai to atjauninājumu mērķrādītāji, mērķi un devumi nav pietiekami, lai kopīgi sasniegtu Enerģētikas savienības mērķus un — pirmajā desmit gadu periodā — it sevišķi 2030. gadam izvirzītos Savienības mērķrādītājus attiecībā uz atjaunojamo energoresursu enerģiju un energoefektivitāti, tā veic pasākumus Savienības līmenī, lai nodrošinātu, ka minētie mērķi un mērķrādītāji tiek kopīgi sasniegti. Attiecībā uz atjaunojamo energoresursu enerģiju šādos pasākumos ņem vērā to, cik vērienīgi ir nacionālajos plānos un to atjauninājumos noteiktie dalībvalstu devumi 2030. gadam izvirzītā Savienības mērķrādītāja sasniegšanai.
2. Ja, balstoties uz novērtējumu atbilstīgi 25. panta 1. punkta b) apakšpunktam, Komisija secina, ka kāda dalībvalsts nav panākusi pietiekamu progresu integrētajā nacionālajā klimata un enerģētikas plānā noteikto mērķrādītāju, mērķu un devumu sasniegšanā vai rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanā, tā sniedz ieteikumus attiecīgajai dalībvalstij atbilstīgi 28. pantam. Sniedzot ieteikumus, Komisija ņem vērā vērienīgus dalībvalstu agrīnos centienus sekmēt 2030. gadam izvirzītā Savienības atjaunojamo energoresursu enerģijas mērķrādītāja sasniegšanu.

3. Ja, balstoties uz dalībvalstu integrēto nacionālo enerģētikas un klimata progresa ziņojumu kopvērtējumu atbilstīgi 25. panta 1. punkta a) apakšpunktam un vajadzības gadījumā vēl citiem informācijas avotiem, Komisija secina, ka Savienība var nesasniegt Enerģētikas savienības mērķus un — pirmajā desmit gadu periodā — jo sevišķi Savienības 2030. gada klimata un enerģētikas politikas satvara mērķrādītājus, tā var sniegt ieteikumus visām dalībvalstīm atbilstīgi 28. pantam, lai mazinātu šādu risku. Komisija papildus ieteikumu sniegšanai vajadzības gadījumā veic Savienības līmeņa pasākumus, lai nodrošinātu jo sevišķi 2030. gadam izvirzīto Savienības atjaunojamo energoresursu enerģijas un energoefektivitātes mērķrādītāju sasniegšanu. Attiecībā uz atjaunojamo energoresursu enerģiju šādos pasākumos ņem vērā vērienīgus dalībvalstu agrīnos centienus sekmēt 2030. gadam izvirzītā Savienības mērķrādītāja sasniegšanu.

4. Ja atjaunojamo energoresursu enerģijas jomā, neskarot 3. punktā minētos Savienības līmeņa pasākumus, Komisija, balstoties uz 2023. gadā veicamo novērtējumu atbilstīgi 25. panta 1. un 2. punktam, secina, ka 25. panta 2. punktā minētā lineārā Savienības trajektorija nav kopīgi sasniegta, dalībvalstis līdz 2024. gadam nodrošina, ka uzrādītā neatbilstība tiek kompensēta ar papildu pasākumiem, piemēram:

- (mm) [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātās redakcijas, kas ierosināta ar COM(2016) 767] 23. panta 1. punktā siltumapgādes un aukstumapgādes sektoram noteiktā atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvara pielāgošana;
- (nn) [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātās redakcijas, kas ierosināta ar COM(2016) 767] 25. panta 1. punktā transporta sektoram noteiktā atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvara pielāgošana;
- (oo) finansiāla ieguldījuma sniegšana Savienības līmenī izveidotā finansēšanas platformā, kas palīdz finansēt atjaunojamo energoresursu enerģijas projektus un ko tieši vai netieši pārvalda Komisija;
- (pp) citi pasākumi atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantojuma kāpināšanai.

Šādos pasākumos ņem vērā to, cik vērienīgi ir attiecīgās dalībvalsts agrīnie devumi 2030. gadam izvirzītā Savienības atjaunojamo energoresursu enerģijas mērķrādītāja sasniegšanā.

Ja dalībvalsts savā enerģijas bruto galapatēriņā no 2021. gada nenotur atjaunojamo energoresursu enerģijas bāzlīnijas īpatsvaru, kas noteikts [Direktīvas 2009/28/EK pārstrādātās redakcijas, kas ierosināta ar COM(2016) 767] 3. panta 3. punktā, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka neatbilstība bāzlīnijas īpatsvaram tiek kompensēta ar finansiālu ieguldījumu c) apakšpunktā minētajā finansēšanas platformā. Šīs daļas un pirmās daļas c) apakšpunkta vajadzībām dalībvalstis var izmantot ieņēmumus, ko guvušas no ikgadējām emisijas kvotām saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 36. pantu, lai paredzētu noteikumus, kas vajadzīgi c) apakšpunktā minētās finansēšanas platformas izveidei un darbībai.

5. Ja energoefektivitātes jomā, neskarot citus Savienības līmeņa pasākumus atbilstīgi 3. punktam, Komisija, balstoties uz novērtējumu atbilstīgi 25. panta 1. un 3. punktam, 2023. gadā secina, ka progress virzībā uz 25. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētā Savienības energoefektivitātes mērķrādītāja kopīgu sasniegšanu nav pietiekams, tā līdz 2024. gadam veic pasākumus, kas papildina Direktīvā 2010/31/ES un Direktīvā 2012/27/ES noteiktos, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegti 2030. gadam izvirzītie Savienības saistošie energoefektivitātes mērķrādītāji. Šādi papildu pasākumi jo sevišķi var uzlabot:

- (a) ražojumu energoefektivitāti atbilstīgi Direktīvai 2010/30/ES un Direktīvai 2009/125/EK,
- (b) ēku energoefektivitāti atbilstīgi Direktīvai 2010/31/ES un Direktīvai 2012/27/ES
- (c) un transporta energoefektivitāti.

28. pants

Komisijas ieteikumi dalībvalstīm

1. Komisija vajadzības gadījumā sniedz dalībvalstīm ieteikumus, lai nodrošinātu Enerģētikas savienības mērķu sasniegšanu.
2. Ja šajā regulā ir atsauce uz šo pantu, piemēro šādus principus:
 - (d) attiecīgā dalībvalsts maksimāli ņem vērā ieteikumu, ievērojot solidaritāti starp dalībvalstīm un Savienību un starp pašām dalībvalstīm;
 - (e) dalībvalsts savā integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata politikas progresa ziņojumā, kas sagatavots nākamajā gadā pēc ieteikuma izdošanas gada, izklāsta, kā tā ir maksimāli ņēmusi vērā ieteikumu un kā tā to īstenojusi vai plāno īstenot. Tā sniedz pamatojumu, ja tā ieteikumu kādā aspektā nav izpildījusi;
 - (f) ieteikumiem būtu jāpapildina jaunākie konkrētai valstij adresētie ieteikumi, kas sniegti Eiropas pusgada kontekstā.

29. pants

Enerģētikas savienības stāvokļa apskats

1. Katru gadu līdz 31. oktobrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei Enerģētikas savienības stāvokļa apskatu.
2. Enerģētikas savienības stāvokļa apskatā cita starpā ietilpst šādi elementi:
 - (g) atbilstīgi 25. pantam veiktais novērtējums;
 - (h) vajadzības gadījumā ieteikumi atbilstīgi 28. pantam;
 - (i) oglekļa tirgus darbības ziņojums, kas minēts Direktīvas 2003/87/EK 10. panta 5. punktā, tostarp informācija par Direktīvas 2003/87/EK piemērošanu, kas minēta šīs direktīvas 21. panta 2. punktā;
 - (j) Savienības bioenerģētiskā ilgtspēja — te norāda VIII pielikumā noteikto informāciju;
 - (k) brīvprātīgās shēmas, attiecībā uz kurām Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar [pārstrādātās Direktīvas 2009/28/EK redakcijas, kas ierosināta ar COM(2016) 767,] 27. panta 4. punktu, — te norāda šīs regulas IX pielikumā noteikto informāciju;
 - (l) vispārējs progresa ziņojums par to, kā tiek piemērota [pārstrādātā Direktīvas 2009/72/EK redakcija, kas ierosināta ar COM(2016) 864], atbilstīgi minētās direktīvas 70. pantam;
 - (m) vispārējs progresa ziņojums par Direktīvas 2009/73/EK piemērošanu atbilstīgi minētās direktīvas 52. pantam;
 - (n) energoefektivitātes pienākuma shēmas, kas minētas Direktīvas 2012/27/ES [, kas grozīta ar priekšlikumu COM(2016) 761] 7. panta a) apakšpunktā;
 - (o) dalībvalstu progress virzībā uz pilnīga un funkcionējoša enerģijas tirgus izveidi;

- (p) faktiskā degvielu kvalitāte dažādās dalībvalstīs un tādu degvielu ģeogrāfiskais aptvērums, kuru maksimālais sēra saturs ir 10 mg/kg, nolūkā sniegt pārskatu par degvielu kvalitātes datiem dažādās dalībvalstīs, ko ziņo atbilstīgi Direktīvai 98/70/EK;
- (q) citi jautājumi, kas nozīmīgi Enerģētikas savienības īstenošanas sakarā, tostarp publiskā un privātā sektora atbalsts.

6. NODAĻA

SILTUMNĪCEFECTA GĀZU EMISIJAS UN TO PIESAISTĪJUMI PIESAISTĪTĀJOS: NACIONĀLĀS UN SAVIENĪBAS SISTĒMAS

30. pants

Nacionālās un Savienības inventarizācijas sistēmas

1. Līdz 2021. gada 1. janvārim dalībvalstis izveido, izmanto un cenšas pastāvīgi uzlabot nacionālās inventarizācijas sistēmas, lai aplēstu šīs regulas III pielikuma 2. daļā minēto siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas no avotiem un to piesaistījumus piesaistītājos un lai nodrošinātu, ka to siltumnīcefekta gāzu pārskati ir savlaicīgi, pārredzami, precīzi, konsekventi, salīdzināmi un pilnīgi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka par inventarizāciju atbildīgajām kompetentajām iestādēm ir piekļuve šīs regulas X pielikumā norādītajai informācijai, ka tās izmanto saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 517/2014 20. pantu izveidotās ziņošanas sistēmas, lai uzlabotu fluorēto gāzu aplēsi nacionālajos siltumnīcefekta gāzu pārskatos, un ka tās spēj veikt šīs regulas III pielikuma 1. daļas i) un j) punktā minētās ikgadējās saskaņības pārbaudes.
3. Ar šo tiek izveidota Savienības inventarizācijas sistēma tam, lai Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskata sakarā nodrošinātu nacionālo pārskatu savlaicīgumu, pārredzamību, precizitāti, konsekventi, salīdzināmību un pilnīgumu. Komisija minēto sistēmu pārvalda, uztur un cenšas pastāvīgi uzlabot, kas ietver kvalitātes nodrošināšanas un kvalitātes kontroles programmas izstrādi, kvalitātes mērķu izvirzīšanu un pārskatu kvalitātes nodrošināšanas un kvalitātes kontroles plāna izveidi, emisiju aplēšu pilnīgošanas procedūras Savienības pārskata sagatavošanas nolūkā atbilstīgi šā panta 5. punktam, kā arī 31. pantā minēto izskatīšanu.
4. Komisija veic sākotnējo pārbaudi, kurā pārbauda to, cik precīzi ir provizorisks siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas dati, kas dalībvalstīm jāiesniedz atbilstīgi 23. panta 2. punktam. Minētās pārbaudes rezultātus tā nosūta dalībvalstīm sešu nedēļu laikā pēc iesniegšanas termiņa. Uz visiem sākotnējā pārbaudē uzdotiem attiecīgiem jautājumiem dalībvalstis atbild līdz 15. martam kopā ar galīgā pārskata iesniegšanu par X-2 gadu.
5. Ja dalībvalsts līdz 15. martam neiesniedz pārskata datus, kas nepieciešami, lai sagatavotu Savienības pārskatu, Komisija, apspriežoties un cieši sadarbojoties ar attiecīgo dalībvalsti, var sagatavot aplēses, lai pilnīgotu dalībvalsts iesniegtos datus. Komisija šim nolūkam izmanto vadlīnijas, kas attiecas uz nacionālo siltumnīcefekta gāzu pārskatu sagatavošanu.
6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 36. pantu, lai paredzētu noteikumus par saturu, struktūru, formātu un iesniegšanas procedūru informācijai par nacionālajām inventarizācijas sistēmām un prasības par nacionālo un Savienības inventarizācijas sistēmu izveidi, izmantošanu un darbību. Gatavojot šādus aktus, Komisija ņem vērā attiecīgos UNFCCC vai Parīzes nolīguma struktūru pieņemtos lēmumus.

31. pants

Pārskatu izskatīšana

1. Komisija 2027. un 2032. gadā veic dalībvalstu atbilstīgi šīs regulas 23. panta 3. punktam iesniegto nacionālās inventarizācijas datu visaptverošu izskatīšanu, lai monitorētu

dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus vai iegrožojumus atbilstīgi Regulas [] [ESR] 4., 9. un 10. pantam un emisiju samazinājumus un piesaistījumu palielināšanu piesaistītājos atbilstīgi Regulas [..] [LULUCF] 4. un 12. pantam, kā arī citus Savienības tiesību aktos noteiktos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas vai iegrožošanas mērķrādītājus. Dalībvalstis pilnīgi iesaistās šajā procesā.

2. 1. punktā minētā visaptverošā izskatīšana ietver:

- (r) pārbaudes, ar kurām pārliecinās par iesniegtās informācijas pārredzamību, precizitāti, konsekveni, salīdzināmību un pilnīgumu,
- (s) pārbaudes ar mērķi konstatēt gadījumus, kad inventarizācijas dati sagatavoti neatbilstoši *UNFCCC* vadlīniju dokumentācijai vai Savienības noteikumiem,
- (t) pārbaudes ar mērķi konstatēt gadījumus, kad *LULUCF* uzskaitē ir veikta neatbilstoši *UNFCCC* vadlīniju dokumentācijai vai Savienības noteikumiem, un
- (u) vajadzības gadījumā, apspriežoties ar dalībvalstīm, vajadzīgo tehnisko korekciju aprēķinus.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka termiņus un kārtību, kādā veic visaptverošo izskatīšanu, tostarp šā panta 2. punktā izklāstītos uzdevumus, un nodrošina pienācīgu apspriešanos ar dalībvalstīm par izskatīšanas secinājumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Komisija pēc izskatīšanā koriģētajiem pārskatu datiem ar īstenošanas aktu nosaka attiecīgo gadu emisiju kopsummu, kas sadalīta starp Regulas [] [ESR] 9. panta kontekstā relevantajiem emisiju datiem un šīs regulas III pielikuma 1. daļas c) punktā minētajiem emisiju datiem, kā arī nosaka Regulas [] [LULUCF] 4. panta kontekstā relevanto emisiju un to piesaistījumu kopsummu.

5. Datus par katru dalībvalsti, kas ievadīti atbilstīgi Regulas [] [LULUCF] 13. pantam izveidotajos reģistros viena mēneša laikā pēc tam, kad publicēts atbilstīgi šā panta 4. punktam pieņemts īstenošanas akts, ieskaitot izmaiņas šajos datos, kuras izdarītas sakarā ar to, ka konkrētā dalībvalsts izmanto elastības iespējas atbilstīgi Regulas [] [LULUCF] 11. pantam, izmanto, kad pārbauda atbilstību Regulas [..] [LULUCF] 4. pantam.

6. Datus par katru dalībvalsti, kas ievadīti atbilstīgi Regulas [] [ESR] 11. pantam izveidotajos reģistros viena mēneša laikā pēc dienas, kurā veikta šā panta 5. punktā minētā pārbaude par atbilstību Regulai [..] [LULUCF], izmanto 2021. un 2026. gada atbilstības pārbaudei atbilstīgi Regulas [] [ESR] 9. pantam. Atbilstības pārbaudi atbilstīgi Regulas [] [ESR] 9. pantam par katru gadu laikposmā no 2022. līdz 2025. gadam un laikposmā no 2027. līdz 2030. gadam veic dienā, kas iekrīt vienu mēnesi pēc dienas, kurā veikta atbilstības pārbaude par iepriekšējo gadu. Šajā pārbaudē ietver izmaiņas minētajos datos, kuras izdarītas sakarā ar to, ka konkrētā dalībvalsts izmanto elastības iespējas atbilstīgi Regulas [] [ESR] 5., 6. un 7. pantam.

32. pants

Nacionālās un Savienības rīcībpolitiku un pasākumu, kā arī prognožu sistēmas

1. Līdz 2021. gada 1. janvārim dalībvalstis un Komisija izveido un pēc tam izmanto un cenšas pastāvīgi uzlabot attiecīgi nacionālās un Savienības sistēmas ziņošanai par rīcībpolitikām un pasākumiem un ziņošanai par prognozēm par siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītājos. Minētās sistēmas ietver attiecīgo institucionālo, juridisko un procesuālo kārtību, kas izveidota dalībvalstī un

Savienībā, lai novērtētu rīcībpolitiku un sniegtu prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītājos.

2. Dalībvalstu un Komisijas mērķis ir attiecīgi nodrošināt, lai paziņotā informācija par rīcībpolitikām un pasākumiem, kā arī par prognozēm par siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un to piesaistījumiem piesaistītājos, kā minēts 16. pantā, būtu savlaicīga, pārredzama, precīza, konsekventa, salīdzināma un pilnīga, tostarp lai tiktu izmantoti un piemēroti dati, metodes un modeļi, kā arī tiktu īstenoti kvalitātes nodrošināšanas un kvalitātes kontroles pasākumi un veikta jutīguma analīze.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka struktūru, formātu un iesniegšanas procedūru informācijai par nacionālajām un Savienības rīcībpolitiku un pasākumu, kā arī prognožu sistēmām atbilstīgi šā panta 1. un 2. punktam un 16. pantam. Ierosinot šādus aktus, Komisija ņem vērā attiecīgos *UNFCCC* vai Parīzes nolīguma struktūru pieņemtos lēmumus, tostarp starptautiski saskaņotās ziņošanas prasības, kā arī minētās informācijas monitoringa un ziņošanas termiņus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

33. pants

Reģistru izveide un izmantošana

1. Savienība un dalībvalstis izveido un uztur reģistrus, lai precīzi uzskaitītu nacionāli noteikto devumu atbilstīgi 4. panta 13. punktam un starptautiski pārskaitītos mazinājumus atbilstīgi Parīzes nolīguma 6. pantam.

2. Savienība un dalībvalstis var uzturēt savus reģistrus konsolidētā sistēmā kopā ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm.

3. Šā panta 1. punktā minētajos reģistros ievadītos datus dara pieejamus centrālajam administratoram, kas iecelts atbilstīgi Direktīvas 2003/87/EK 20. pantam.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 36. pantu, lai izveidotu 1. punktā minētos reģistrus un lai, izmantojot Savienības un dalībvalstu reģistrus, nodrošinātu attiecīgo *UNFCCC* vai Parīzes nolīguma struktūru lēmumu tehnisko īstenošanu saskaņā ar 1. punktu.

7. NODAĻA

SADARBĪBA UN ATBALSTS

34. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Savienību

1. Dalībvalstis pilnībā sadarbojas un koordinējas cita ar citu un ar Savienību attiecībā uz šajā regulā paredzētajiem pienākumiem, jo sevišķi šādos aspektos:

- (v) integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu sagatavošanas, pieņemšanas, paziņošanas un novērtēšanas procesā atbilstīgi 9. līdz 12. pantam;
- (w) integrētā nacionālā enerģētikas un klimata progresa ziņojuma sagatavošanas, pieņemšanas, paziņošanas un novērtēšanas procesā atbilstīgi 15. pantam un ikgadējās ziņošanas procesā atbilstīgi 23. pantam;
- (x) procesā, kas saistīts ar Komisijas ieteikumiem un šo ieteikumu ievērošanu atbilstīgi 9. panta 2. un 3. punktam, 15. panta 5. punktam, 26. panta 1. punktam un 27. panta 2. un 3. punktam;
- (y) Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskata sagatavošanā un Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskata ziņojuma sagatavošanā atbilstīgi 23. panta 3. punktam;
- (z) Savienības nacionālā paziņojuma sagatavošanā atbilstīgi *UNFCCC* 12. pantam un Savienības divgadu ziņojuma sagatavošanā atbilstīgi Lēmumam 2/CP.17 vai turpmākiem attiecīgiem *UNFCCC* struktūru pieņemtiem lēmumiem;
- (aa) *UNFCCC* un Parīzes nolīgumā noteiktās izskatīšanas un atbilstības procedūrās atbilstoši piemērojamiem lēmumiem saskaņā ar *UNFCCC*, kā arī 31. pantā minētajā Savienības procedūrā, kurā izskata dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu pārskatus;
- (bb) veicot pielāgojumus pēc 31. pantā minētā izskatīšanas procesa vai citas izmaiņas pārskatos un pārskata ziņojumos, kas iesniegti vai ko iesniegs *UNFCCC* sekretariātam;
- (cc) Savienības tuvinātā siltumnīcefekta gāzu pārskata sagatavošanā atbilstīgi 23. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 23. panta 1. punkta pēdējai daļai.

2. Komisija var sniegt tehnisku atbalstu dalībvalstīm attiecībā uz šajā regulā paredzētajiem pienākumiem, ja dalībvalsts to lūdz.

35. pants

Eiropas Vides aģentūras loma

Eiropas Vides aģentūra atbilstoši savai gada darba programmai palīdz Komisijai tās darbā attiecībā uz dekarbonizācijas un energoefektivitātes dimensijām, lai tiktu izpildīts 14., 15., 16., 17., 18., 19., 23., 24., 25., 29., 30., 31., 32. un 34. pants. Tas pēc vajadzības ietver šādu palīdzību:

- (dd) apkopot informāciju, kuru dalībvalstis paziņojušas par rīcībpolitikām un pasākumiem, kā arī par prognozēm;
- (ee) izpildīt kvalitātes nodrošināšanas un kvalitātes kontroles procedūras attiecībā uz informāciju, ko dalībvalstis paziņojušas par prognozēm, kā arī par rīcībpolitikām un pasākumiem;

- (ff) sagatavot aplēses vai papildināt Eiropas Komisijai pieejamās aplēses attiecībā uz datiem par prognozēm, kurus dalībvalstis nav paziņojušas;
- (gg) apkopot datus Komisijas gatavotā un Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamā Enerģētikas savienības stāvokļa apskata vajadzībām, un, ja tas ir iespējams un laika ziņā lietderīgi, šim nolūkam izmanto Eiropas statistiku;
- (hh) izplatīt informāciju, kas savākta saskaņā ar šo regulu, tostarp uzturēt un atjaunināt dalībvalstu klimata pārmaiņu seku mazināšanas rīcībpolitiku un pasākumu datubāzi un Eiropas pielāgošanās klimata pārmaiņām platformu attiecībā uz klimata pārmaiņu ietekmi, neaizsargātību pret tām un pielāgošanos tām;
- (ii) veikt kvalitātes nodrošināšanas un kvalitātes kontroles procedūras, sagatavojot Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskatu;
- (jj) sagatavot Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskatu un sagatavot ES siltumnīcefekta gāzu pārskata ziņojumu;
- (kk) sagatavot aplēses par datiem, kas nav iekļauti nacionālajos siltumnīcefekta gāzu pārskatos;
- (ll) veikt 31. pantā minēto izskatīšanu;
- (mm) sagatavot tuvināto Savienības siltumnīcefekta gāzu pārskatu.

8. NODAĻA DELEĢĒŠANA

36. pants

Pilnvaru deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 4. punktā, 23. panta 5. punktā, 27. panta 4. punktā, 30. panta 6. punktā un 33. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no [šīs regulas spēkā stāšanās datums]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 3. panta 4. punktā, 23. panta 5. punktā, 27. panta 4. punktā, 30. panta 6. punktā un 33. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 3. panta 4. punktu, 23. panta 5. punktu, 27. panta 4. punktu, 30. panta 6. punktu un 33. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

9. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

37. pants

Enerģētikas savienības komiteja

1. Komisijai palīdz Enerģētikas savienības komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē, un tā strādā attiecīgajās nozaru struktūrās, kas ir svarīgas šīs regulas kontekstā.
2. Šī komiteja aizstāj komiteju, kas izveidota ar Lēmuma 93/389/EEK 8. pantu, Lēmuma Nr. 280/2004/EK 9. pantu un Regulas (ES) Nr. 525/2013 26. pantu. Atsauces uz komiteju, kas izveidota atbilstīgi minētajiem aktiem, uzskata par atsaucēm uz komiteju, kas izveidota ar šo regulu.
3. Ja izdara atsauci uz šo pantu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

38. pants

Izskatīšana

Komisija līdz 2026. gada 28. februārim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību, tās devumu Enerģētikas savienības pārvaldībā un šīs regulas plānošanas, ziņošanas un monitoringa noteikumu atbilstību citiem Savienības tiesību aktiem vai turpmākiem lēmumiem, kas saistīti ar UNFCCC un Parīzes nolīgumu. Komisija vajadzības gadījumā var iesniegt priekšlikumus.

39. pants

Grozījumi Direktīvā 94/22/EK

Direktīvu 94/22/EK groza šādi:

- (1) 8. panta 2. punktu svītrot;
- (2) 9. pantu svītrot.

40. pants

Grozījumi Direktīvā 98/70/EK

Direktīvu 98/70/EK groza šādi:

- (3) 8. panta 4. punkta otro teikumu svītrot;
- (4) 7.a panta 1. punkta trešās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
“katra piegādātā degvielas vai enerģijas veida kopējo apjomu; un”;
- (5) 7.a panta 2. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis pieprasa piegādātājiem līdz 2020. gada 31. decembrim cik vien iespējams pakāpeniski par 10 % samazināt aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu piegādātās degvielas vai enerģijas vienību, par pamatu ņemot Padomes Direktīvas (ES) 2015/652 II pielikumā noteikto degvielas pamatstandartu.”

41. pants

Grozījums Direktīvā 2009/31/EK

Direktīvas 2009/31/ES 38. panta 1. punktu svītros.

42. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 663/2009

Regulu (EK) Nr. 663/2009 groza šādi:

- (1) 27. panta 1. un 3. punktu svītros;
- (2) 28. pantu svītros.

43. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 715/2009

Regulas (EK) Nr. 715/2009 29. pantu svītros.

44. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/73/EK

Direktīvu 2009/73/EK groza šādi:

- (3) 5. pantu svītros;
- (4) 52. pantu aizstāj ar šādu:

“52. pants

Ziņošana

Komisija uzrauga un pārskata šīs direktīvas piemērošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei vispārēju progresa ziņojumu, kuru kā pielikumu pievieno Regulas [XX/20XX] [šīs regulas] 29. pantā minētajam Enerģētikas savienības stāvokļa apskatam.”

45. pants

Grozījums Padomes Direktīvā 2009/119/EK

Padomes Direktīvas 2009/119/EK 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis katru gadu līdz 15. martam nosūta Komisijai 1. punktā minētā krājumu reģistra kopsavilkumu, kurā norāda vismaz to drošības rezervju daudzumu un veidu, kas iekļautas reģistrā iepriekšējā kalendārā gada pēdējā dienā.”

46. pants

Grozījumi Direktīvā 2010/31/ES

Direktīvu 2010/31/ES groza šādi:

- (6) Direktīvas 2010/31/ES [., kurā grozījumi izdarīti ar priekšlikumu COM(2016) 765,] 2.a pantā pievieno šādu 4. punktu:
“4. Ilgtermiņa stratēģiju, kas minēta 1. punktā, iesniedz Komisijai kā integrētā nacionālā enerģētikas un klimata plāna daļu atbilstīgi Regulas [XX/20XX] [ši regula] 3. pantam.”;

(7) 5. panta 2. punkta otrajā daļā svītrotu teikumu: “Šādu ziņojumu var ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā.”;

(8) 9. panta 5. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Regulas [XX/20XX] [šī regula] 29. pantā minētā Enerģētikas savienības stāvokļa apskata ietvaros Komisija ik pēc diviem gadiem ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par dalībvalstu progresu gandrīz nulles enerģijas ēku skaita palielināšanā. Pamatojoties uz šo paziņoto informāciju, Komisija izstrādā rīcības plānu un vajadzības gadījumā ierosina ieteikumus un pasākumus atbilstīgi Regulas [XX/20XX] [šīs regulas] 27. un 28. pantam ar mērķi palielināt šādu ēku skaitu un veicināt paraugpraksi, kā esošās ēkas izmaksefektīvi pārveidot par gandrīz nulles enerģijas ēkām.”;

(9) 10. panta 2. un 3. punktu svītrotu.

47. pants

Grozījumi Direktīvā 2012/27/ES

Direktīvu 2012/27/ES groza šādi:

(10) 4. panta pēdējo daļu svītrotu;

(11) 18. panta 1. punkta e) apakšpunktu svītrotu;

(12) 24. panta 1. līdz 4. punktu un 11. punktu svītrotu;

(13) XIV pielikumu svītrotu.

48. pants

Grozījums Direktīvā 2013/30/ES

Direktīvas 2013/30/ES 25. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis katru gadu Regulas [XX/20XX] [šīs regulas] 23. pantā paredzētās ikgadējās ziņošanas ietvaros ziņo Komisijai IX pielikuma 3. punktā norādīto informāciju.”

49. pants

Grozījumi Padomes Direktīvā (ES) 2015/652

Padomes Direktīvu (ES) 2015/652 groza šādi:

(14) I pielikuma 2. daļas 2., 3., 4. un 7. punktu svītrotu;

(15) III pielikumu groza šādi:

(a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

(b) “1. Dalībvalstīm jāziņo 3. punktā uzskaitītie dati. Šie dati jāpaziņo par visu degvielu un enerģiju, kas laista tirgū attiecīgajā dalībvalstī. Ja ar fosilajām degvielām tiek sajauktas vairākas biodegvielas, jānorāda dati par katru biodegvielu.”;

(c) 3. punkta e) un f) apakšpunktu svītrotu;

(16) IV pielikumu groza šādi:

(a) svītrotu šādas veidnes ziņoto datu saskanības nodrošināšanai:

- “Izcelsme – viens piegādātājs”,
- “Izcelsme – koppiegādātāji”,
- “Pirkuma vieta”;

(b) piezīmēs par formātu svītro 8. un 9. punktu.

50. pants **Atcelšana**

Regulu (ES) Nr. 525/2013 atceļ no 2021. gada 1. janvāra, ievērojot 51. pantā noteiktos pārejas noteikumus. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar XI pielikumā doto atbilstības tabulu.

51. pants **Pārejas noteikumi**

Atkāpjoties no šīs regulas 50. panta, Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. pantu un 17. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktu turpina piemērot ziņojumiem, kas satur minētajos pantos prasītos datus par 2018., 2019. un 2020. gadu.

Regulas (ES) Nr. 525/2013 19. pantu turpina piemērot SEG pārskatu datu par 2018., 2019. un 2020. gadu izskatīšanai.

Regulas (ES) Nr. 525/2013 22. pantu turpina piemērot minētajā pantā prasītā ziņojuma iesniegšanai.

52. pants **Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

33. pantu, 46. panta 2. līdz 4. punktu un 47. panta 3. un 4. punktu piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATI

Komisijas dienesti

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķis(-i)
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) par Enerģētikas savienības pārvaldību

1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā⁴⁰

32: Enerģētika

34: Klimata politika

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas**⁴¹

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķis(-i)

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Ierosinātās regulas mērķis ir nodrošināt koordinētu un konsekventu Enerģētikas savienības stratēģijas īstenošanu visās piecās tās dimensijās, kā arī kopīgi sasniegt Enerģētikas savienības mērķus, kombinējot nacionālos un ES līmeņa pasākumus, un tam par pamatu kalpo racionalizēti plānošanas, ziņošanas un monitoringa pienākumi un funkcionāls pārvaldības process, kas Komisijai un dalībvalstīm abpusēji jāievēro.

Enerģētikas savienības izveide ir viena no Komisijas desmit politiskajām prioritātēm, un šis priekšlikums ir būtisks Enerģētikas savienības stratēģiskā satvara elements.

Šo priekšlikumu kopīgi sagatavojuši Enerģētikas ĢD un Klimata politikas ĢD.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās *ABM/ABB* darbības

Konkrētais mērķis Nr.

Enerģētikas ĢD: Konkrētais mērķis Nr. 6: Enerģētikas savienības vispārējās stratēģijas īstenošana un sekojums.

Klimata politikas ĢD: Konkrētais mērķis Nr. 6: Enerģētikas savienības stratēģijas īstenošana, virzoties uz uzlabotu klimata un enerģētikas pārvaldības mehānismu, kas ietver racionalizētas ziņošanas un plānošanas prasības laikposmam pēc 2020. gada (koordinācija ar ENER ĢD).

⁴⁰

ABM: budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām; *ABB*: budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

⁴¹

Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā.

Attiecīgās ABM/ABB darbības

Enerģētikas ĢD tēriņi ietilpst ABB darbībā 32 02 “Tradicionālā un atjaunojamā enerģija” (vai ABB1 “Tradicionālā un atjaunojamā enerģija”).

2016. gada vadības plānā un saskaņā ar konkrēto mērķu jauno struktūru, kas izriet no Enerģētikas savienības, ABB1 palīdz realizēt visus sešus konkrētos mērķus, tostarp 5. konkrētā mērķa konkurētspējas aspektus.

CLIMA ĢD tēriņi ietilpst ABB darbībā 34 02 “Klimata politika Savienības un starptautiskā līmenī”.

1.4.3. Paredzamais(-ie) rezultāts(-i) un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem un atbilstošajiem progresa ziņojumiem vajadzētu pēc iespējas samazināt administratīvo slogu dalībvalstīm un Komisijai, taču vienlaikus uzlabot informācijas kvalitāti un pārredzamību, nodrošināt Enerģētikas savienības mērķu savlaicīgu īstenošanu un monitoringu, kā arī uzlabot savstarpējās saiknes un sinerģijas starp enerģētikas un klimata jomu.

Esošo dalībvalstīm uzlikto plānošanas un ziņošanas pienākumu un Komisijai uzlikto monitoringa pienākumu racionalizācija dotu labumu visām ieinteresētajām personām, kā to paredz labāka regulējuma principi — efektivitāte, lietderība, ES pievienotā vērtība, nozīmība un saskanība.

Turklāt šajā priekšlikumā tiks precizēts nacionālo plānu, progresa ziņojumu un Komisijas veiktā integrētā monitoringa saturs un atbilstošs periodiskums, kā arī tiks noteikts saistītais pārvaldības process (ieverot reģionālo koordināciju), kas dalībvalstīm un Komisijai abpusēji jāievēro. Tās mērķis ir pieskaņoties Parīzes klimata nolīguma piecgadu izskatīšanas cikliem.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

Priekšlikuma īstenošanai būtu jānodrošina pārredzama informācija par to, kā dalībvalstis un ES kopumā virzās uz Enerģētikas savienības 2030. gadam izvirzīto un tālāko mērķu sasniegšanu, un jānodrošina tāds pārvaldības satvars, kas ir piemērots Enerģētikas savienības stratēģijas īstenošanai.

Priekšlikuma īstenošanas rādītājs ir: to dalībvalstu skaits, kas būs laicīgi (kā norādīts regulā) iesniegušas integrētos plānus.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Dalībvalstīm būtu jāiesniedz mazāks skaits nacionālo plānu un ziņojumu, ko prasa dažādi sektorālie juridiskie instrumenti, taču tā vietā tām Komisijai būtu regulāri jāiesniedz integrēti plāni un ziņojumi. Par pamatu izmantojot dalībvalstu sniegto informāciju, Komisijai būtu jā sagatavo nepieciešamie monitoringa ziņojumi.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Pirmkārt, ņemot vērā to, ka vairāki Enerģētikas savienības stratēģijas elementi attiecas uz ES līmenī noteiktajiem mērķiem, lai nodrošinātu šo mērķu sasniegšanu, ir nepieciešama rīcība ES līmenī, kā arī enerģētikas un klimata rīcībpolitiku saskaņotība ES mērogā un starp dalībvalstīm, vienlaikus saglabājot dalībvalstīm vajadzīgo elastību.

Turklāt lielāko daļu enerģētikas problēmu, ar kurām saskaras Savienība, nevar atrisināt ar nekoordinētām nacionālām darbībām. Tas pats ir spēkā klimata pārmaiņu gadījumā, jo tās pēc savas būtības ir pārrobežu mēroga problēma, ko nevar atrisināt tikai ar nacionāla vai vietējā mēroga darbībām. Tāpēc ir vajadzīga klimata pasākumu koordinācija gan Eiropas, gan pasaules līmenī. Līdz ar to ir pamatoti ES līmenī uzraudzīt, kā visā ES virzās klimata un enerģētikas politikas īstenošana saskaņā ar Enerģētikas savienības mērķiem, kā arī to, cik labi darbojas iekšējais enerģijas tirgus.

Otrkārt, ņemot vērā katras Enerģētikas savienības dimensijas pārrobežu nozīmi, ir nepieciešama ES līmeņa rīcība, lai vēl vairāk veicinātu ciešāku sadarbību starp dalībvalstīm. Nevienu no Enerģētikas savienības dimensijām nebūs iespējams sekmīgi īstenot, ja nebūs pārvaldības procesa, kas abpusēji jāievēro dalībvalstīm un Komisijai un kas nodrošinās reģionālāku pieeju klimata un enerģētikas politikai. Tāpat ir svarīgi izveidot veicinošu satvaru, kas nodrošinās ES gatavību pilnībā iesaistīties Parīzes nolīgumā paredzētajos izskatīšanas procesos, tādējādi nodrošinot maksimālu sinhronizāciju un sinerģijas.

Treškārt, ES rīcība ir pamatota arī attiecībā uz iniciatīvas mērķi racionalizēt esošos plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumus, jo esošos ES tiesību aktus enerģētikas *acquis*, kā arī Monitoringa mehānisma regulu var grozīt tikai ar tiesību aktu priekšlikumiem nolūkā samazināt administratīvo slogu dalībvalstīm un Komisijai un uzlabot saskaņotību plānošanas un ziņošanas jomā, kā arī nodrošināt nacionālo plānu un progresu ziņojumu salīdzināmību.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Vairums pašreizējo plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumu ir lietderīgi, jo tādējādi tiek iegūta noderīga informācija par konkrētu politikas jomu un tie palīdz īstenot konkrētus politikas mērķus, kas izvirzīti sektorālajos tiesību aktos. Pašreizējie Komisijai uzliktie ziņošanas pienākumi nodrošina, ka Komisija informē Eiropas Parlamentu, Padomi un sabiedrību par rezultātiem, kas sasniegti ar ES tiesību aktu palīdzību, un par to, kā ES un tās dalībvalstis pilda savus attiecīgos pienākumus, ko paredz starptautiskās saistības saskaņā ar *UNFCCC*.

Tomēr esošais satvars nav piemērots 2030. gada enerģētikas un klimata mērķrādītāju un Enerģētikas savienības mērķu sasniegšanai, jo tas nespēj nodrošināt saskaņotu rīcībpolitiku enerģētikas jomas pienākumu ziņā un konsekvenci starp enerģētikas un klimata jomām. Turklāt tiek uzskatīts, ka daži pašreizējie plāni un ziņojumi rada augstas administratīvās izmaksas.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Priekšlikums ir saskanīgs ar pārskatīto Direktīvu 2009/28/EK (Atjaunojamo energoresursu direktīva), pārskatīto Direktīvu 2010/31/ES (Ēku energoefektivitātes direktīva), pārskatīto Direktīvu 2012/27/ES (Energoefektivitātes direktīva) un ar Tirgus modeļa iniciatīvu.

Tas ir arī saskanīgs ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK (Kopīgo centienu lēmums, attiecas uz 2013.–2020. gadu), ierosināto aktu tā nomaiņai 2021.–2030. gada periodam, COM(2016) 482 *final* – 2016/0231 (COD) (Priekšlikums regulai par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām), kā arī LULUCF priekšlikumu, COM(2016) 479 *final* – 2016/0230 (COD) (Priekšlikums regulai par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām). Minēto iniciatīvu mērķis ir izveidot sektorspecifisku tiesisko regulējumu laikposmam pēc 2020. gada, savukārt ar šo priekšlikumu izveido vispārējo pārvaldības satvaru Enerģētikas savienības mērķu sasniegšanai.

Tas ir saskanīgs arī ar Direktīvu 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.–GGGG.

☒ **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2018. gada uz neierobežotu laiku,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi⁴²

☒ Komisijas īstenošana **tieša pārvaldība**:

- ☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
- ☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

x **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta īstenošanas uzdevumi uzticēti:

- ☐ trešām valstīm vai to noteiktām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- x Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus, ja tie sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ struktūrām, kuru darbību reglamentē dalībvalsts privāttiesības, kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā.
- *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

Šīs regulas prasību īstenošanai būs nepieciešama JRC un EVA līdzdalība.

⁴²

Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Monitoringa un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Šajā regulā izklāstīti dalībvalstu un Komisijas veiktās plānošanas, ziņošanas un monitoringa nosacījumi un periodiskums. Komisijas monitoringa uzdevumiem būtu nepieciešama ārējā tehniskā palīdzība no darbuzņēmēja. Turklāt ir plānots izveidot jaunu saziņas rīku, kas ietvers tīmekļa platformu un publisku tīmekļa vietni informācijas un paraugprakses apmaiņai sabiedrībai pārredzamā veidā.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. *Apzinātie riski*

Dalībvalstis savus plānošanas un ziņošanas pienākumus varētu neizpildīt laicīgi. Arī šā iemesla dēļ tiks izveidota tīmekļa datubāze. Nozīmīgi riski varētu būt arī datu kvalitāte un pilnīgums, jo īpaši procesa sākumā.

Ar tīmekļa platformas darbību saistītie riski galvenokārt attiecas uz problēmām, kas saistītas ar IT, piemēram, iespējama sistēmas atteice un konfidencialitātes jautājumi.

2.2.2. *Informācija par izveidoto iekšējās kontroles sistēmu*

Paredzētās kontroles metodes ir noteiktas Finanšu regulā un piemērošanas noteikumos.

2.2.3. *Paredzamās pārbaužu izmaksas un ieguvumi un gaidāmā kļūdas riska līmeņa novērtējums*

Neattiecas

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Papildus Finanšu regulas piemērošanai nav paredzēti nekādi citi īpaši pasākumi.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. [...][Pozīcija.....]	Dif./nedif. ⁴³	no EBTA valstīm ⁴⁴	no kandidātval stīm ⁴⁵	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
5 Adminis trācija	32 01 01 Izdevumi, kas saistīti ar politikas jomā “Enerģētika” nodarbinātajiem ierēdņiem un pagaidu darbiniekiem	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
5 Adminis trācija	32 01 02 Ar ārštata darbiniekiem saistīti izdevumi un citi pārvaldības izdevumi politikas jomas “Enerģētika” atbalstam	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
5 Adminis trācija	34 01 01 Izdevumi, kas saistīti ar politikas jomā “Klimata politika” nodarbinātajiem ierēdņiem un pagaidu darbiniekiem	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
5 Adminis trācija	34 01 02 Ar ārštata darbiniekiem saistīti izdevumi un citi pārvaldības izdevumi politikas jomas “Klimata politika” atbalstam	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
1A	32 02 02 Eiropas enerģētikas politikas un iekšējā enerģijas tirgus atbalsta darbības	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
2	34.02.01 SEG emisiju samazināšana	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

⁴³ Dif. – diferencētās apropriācijas, nedif. – nediferencētās apropriācijas.

⁴⁴ EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁴⁵ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

	(mazināšana)					

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. [Pozīcija.....]	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	[...][XX.YY.YY.YY.]		JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

Šajā sadaļā minētie aplēstie izdevumi tiks pilnībā segti no pašreizējā konkrētajām budžeta pozīcijām plānotā finansējuma līdz 2020. gadam.

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Numurs 1A	Izdevumu kategorija 1A: Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai
---	------------------	---

ĢD: <ENER>			Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ 2018 + 2019 + 2020
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	(1)	0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi	(2)	0	0,150	0,350					0,500
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁴⁶										
Budžeta pozīcijas numurs		(3)								
KOPĀ — <ENER> ĢD apropriācijas	Saistības	=1+1a +3	0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi	=2+2a +3	0	0,150	0,350					0,500

⁴⁶ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)	0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi	(5)	0	0,150	0,350					0,500
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)								
KOPĀ – daudzgadu finanšu shēmas 1A IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+6	0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi	=5+6	0	0,150	0,350					0,500

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	2	Ilgspējīga izaugsme: Dabas resursi
---	---	------------------------------------

ĢD: < CLIMA>			Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020					KOPĀ 2018+2019+2020
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcija 34 02 01	Saistības	(1a)	0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi	(2a)	0	0,150	0,350					0,500
• Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁴⁷										

⁴⁷ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

KOPĀ <CLIMA> ĢD apropriācijas	Saistības	=1a+1b	0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi	=2a+2b	0	0,150	0,350					0,500

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4a)	0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi	(5a)	0	0,150	0,350					0,500
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6a)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas <2.> IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas APROPRIĀCIJAS	Saistības		0	0,500	0,500					1,000
	Maksājumi		0	0,150	0,350					0,500

Jā priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairākas izdevumu kategorijas

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)	0	1,000	1,000					2,000
	Maksājumi	(5)	0	0,300	0,700					1,000
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.-4. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas (Pamatsumma)	Saistības	=4+6	0	1,000	1,000					2,000
	Maksājumi	=5+6	0	0,300	0,700					1,000

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	5	“Administratīvie izdevumi”						
---	----------	----------------------------	--	--	--	--	--	--

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020					KOPĀ 2018+2019+2020
ĢD: <ENER, CLIMA>									
• Cilvēkresursi		2,356	2,356	2,356					7.068
• Pārējie administratīvie izdevumi		0,280	0,280	0,280					0,840
KOPĀ <ENER, CLIMA> ĢD	Apropriācijas	2,636	2,636	2,636					7.908

KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa maksājumu summa) =	2,636	2,636	2,636					7.908
--	---------------------------------------	-------	-------	-------	--	--	--	--	-------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020					KOPĀ 2018+2019+2020
KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 1. līdz 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	2,636	3,636	3,636					9,908
	Maksājumi	2,636	2,936	3,336					8,908

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			Gads 2018		Gads 2019		Gads 2020				Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ 2018+2019+2020	
	REZULTĀTI																	
	Rezultāta veids ⁴⁸	Rezultāta vidējās izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Kopējais rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁴⁹ ...																		
- Tehniskā palīdzība Komisijai sakarā dalībvalstu progresa monitoringu ⁵⁰				0		0,250		0,440									0,690	
- Datubāzes izstrāde un darbība				0		0,250		0,060									0,310	
- Pakalpojumu līgums CLIMA monitoringa uzdevumu	SER				1	0,500	1	0,500									1,000	

⁴⁸ Rezultāti ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

⁴⁹ Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā.

⁵⁰ Šāda palīdzība varētu ietvert ziņojumu izvērtēšanu, intervijas ar ieinteresētajām personām, darbsemināru un konferenču rīkošanu u. tml.

Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1				0		1,000		1,000									2,000
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2																	
- Rezultāts																	
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 2																	
KOPĒJĀS IZMAKSAS				0		1,000		1,000									2,000

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ 2018+2019+2020
--	--------------	--------------	--------------	--	--	------------------------

Daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi	1,686+0,670	1,686+0,670	1,686+0,670					7,068
Pārējie administratīvie izdevumi	0,280	0,280	0,280					0,840
Starpsumma – daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	2,636	2,636	2,636					7,908

Ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS ⁵¹								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma — ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

VISPĀRĪGI KOPĀ	2,636	2,636	2,636					7,908
-----------------------	-------	-------	-------	--	--	--	--	-------

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁵¹ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.2. Paredzamās vajadzības pēc cilvēkresursiem

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)					
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	12+5	12+5	12+5		
XX 01 01 02 (Delegācijas)					
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)					
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)					
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu – FTE) ⁵²					
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)	1	1	1		
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT un JED delegācijās)					
XX 01 04 yy ⁵³	– galvenajā mītnē				
	– delegācijās				
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiešā pētniecība)					
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – tiešā pētniecība)					
KOPĀ	18	18	18		

32 ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa (ENER ĢD)

34 ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa (CLIMA ĢD)

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	12 (ENER) + 5 (CLIMA)
Ārštata darbinieki	1 (ENER)

⁵² AC = līgumdarbinieki, AL = vietējie darbinieki; END = norīkoti valsts eksperti, INT = aģentūras darbinieki; JED = jaunākie eksperti delegācijās.

⁵³ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām “BA” pozīcijām).

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā

Aprakstīt, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un summas.

- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma

Aprakstīt, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansējuma struktūru								
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas								

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁵⁴						
			Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
..... pants									

Attiecībā uz dažādiem ieņēmumiem, kas ir “piešķirtie ieņēmumi”, norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

Norādīt, ar kādu metodi aprēķināta ietekme uz ieņēmumiem.

⁵⁴

Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.

Tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskats – „Aģentūras”

Eiropas Vides aģentūra

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķis(-i)
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Monitoringa un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz [struktūras] darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz [struktūras] cilvēkresursiem*
 - 3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) par Enerģētikas savienības pārvaldību

1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā⁵⁵

32: Enerģētika

34: Klimata politika

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz jaunu darbību

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas⁵⁶

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz esošas darbības pagarināšanu

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz darbību, kas pārveidota jaunā darbībā

1.4. Mērķis(-i)

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Ierosinātās regulas mērķis ir nodrošināt koordinētu un konsekventu Enerģētikas savienības stratēģijas īstenošanu visās piecās tās dimensijās, kā arī kopīgi sasniegt Enerģētikas savienības mērķus, kombinējot nacionālos un ES līmeņa pasākumus, un tam par pamatu kalpo racionalizēti plānošanas, ziņošanas un monitoringa pienākumi un funkcionāls pārvaldības process, kas Komisijai un dalībvalstīm abpusēji jāievēro.

Enerģētikas savienības izveide ir viena no Komisijas desmit politiskajām prioritātēm, un šis priekšlikums ir būtisks Enerģētikas savienības stratēģiskā satvara elements.

Šo priekšlikumu kopīgi sagatavojuši Enerģētikas ĢD un Klimata politikas ĢD.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās *ABM/ABB* darbības

Konkrētais mērķis Nr.

Enerģētikas ĢD: Konkrētais mērķis Nr. 6: Enerģētikas savienības vispārējās stratēģijas īstenošana un sekojums.

Klimata politikas ĢD: Klimata politikas ĢD: Konkrētais mērķis Nr. 6: Enerģētikas savienības stratēģijas īstenošana, virzoties uz uzlabotu klimata un enerģētikas pārvaldības mehānismu, kas ietver racionalizētas ziņošanas un plānošanas prasības laikposmam pēc 2020. gada (koordinācija ar ENER ĢD).

Attiecīgās *ABM/ABB* darbības

⁵⁵

ABM: budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām; *ABB*: budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

⁵⁶

Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā.

Enerģētikas ĢD tēriņi izriet no ABB darbības 32 02 “Tradicionālā un atjaunojamā enerģija” (vai ABB1 “Tradicionālā un atjaunojamā enerģija”).

2016. gada vadības plānā un saskaņā ar konkrēto mērķu jauno struktūru, kas izriet no Enerģētikas savienības, ABB1 palīdz realizēt visus sešus konkrētos mērķus, tostarp 5. konkrētā mērķa konkurētspējas aspektus.

CLIMA ĢD tēriņi izriet no ABB darbības 34 02 “Klimata politika Savienības un starptautiskā līmenī”.

Priekšlikums skar arī Eiropas Vides aģentūras daudzgadu darba programmas 1.3. stratēģisko jomu “Informēšana klimata pārmaiņu mazināšanas un enerģētikas politikas īstenošanas sakarā”, kā arī 3.2. stratēģisko jomu “Tehnisko sistēmu izstrāde”.

1.4.3. *Paredzamais(-ie) rezultāts(-i) un ietekme*

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem un atbilstošajiem progresa ziņojumiem vajadzētu pēc iespējas samazināt administratīvo slogu dalībvalstīm un Komisijai, taču vienlaikus uzlabot informācijas kvalitāti un pārredzamību, nodrošināt Enerģētikas savienības mērķu savlaicīgu īstenošanu un monitoringu, kā arī uzlabot savstarpējās saiknes un sinerģijas starp enerģētikas un klimata jomu.

Esošo dalībvalstīm uzlikto plānošanas un ziņošanas pienākumu un Komisijai uzlikto monitoringa pienākumu racionalizācija dotu labumu visām ieinteresētajām personām, kā to paredz labāka regulējuma principi — efektivitāte, lietderība, ES pievienotā vērtība, nozīmība un saskanība.

Turklāt šajā priekšlikumā tiks precizēts nacionālo plānu, progresa ziņojumu un Komisijas veiktā integrētā monitoringa saturs un atbilstošs periodiskums, kā arī tiks noteikts saistītais pārvaldības process (ieverot reģionālo koordināciju), kas dalībvalstīm un Komisijai abpusēji jāievēro. Tās mērķis ir pieskaņoties Parīzes klimata nolīguma piecgadu izskatīšanas cikliem.

1.4.4. *Rezultātu un ietekmes rādītāji*

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

Priekšlikuma īstenošanai būtu jānodrošina pārredzama informācija par to, kā dalībvalstis un ES kopumā virzās uz Enerģētikas savienības 2030. gadam izvirzīto un tālāko mērķu sasniegšanu, un jānodrošina tāds pārvaldības satvars, kas ir piemērots Enerģētikas savienības stratēģijas īstenošanai.

Priekšlikuma īstenošanas rādītājs ir: to dalībvalstu skaits, kas būs laicīgi (kā norādīts regulā) iesniegušas integrētos plānus, divgadu progresa ziņojumus un ikgadējos ziņojumus.

1.5. **Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums**

1.5.1. *Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības*

Dalībvalstīm būtu jāiesniedz mazāks skaits nacionālo plānu un ziņojumu, ko prasa dažādi sektorālie juridiskie instrumenti, taču tā vietā tām Komisijai būtu regulāri jāiesniedz integrēti plāni un ziņojumi. Par pamatu izmantojot dalībvalstu sniegto informāciju, Komisijai būtu jā sagatavo nepieciešamie monitoringa ziņojumi.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Pirmkārt, ņemot vērā to, ka vairāki Enerģētikas savienības stratēģijas elementi attiecas uz ES līmenī noteiktajiem mērķiem, lai nodrošinātu šo mērķu sasniegšanu, ir nepieciešama rīcība ES līmenī, kā arī enerģētikas un klimata rīcībpolitiku saskaņotība ES mērogā un starp dalībvalstīm, vienlaikus saglabājot dalībvalstīm vajadzīgo elastību.

Turklāt lielāko daļu enerģētikas problēmu, ar kurām saskaras Savienība, nevar atrisināt ar nekoordinētām nacionālām darbībām. Tas pats ir spēkā klimata pārmaiņu gadījumā, jo tās pēc savas būtības ir pārrobežu mēroga problēma, ko nevar atrisināt tikai ar nacionāla vai vietējā mēroga darbībām. Tāpēc ir vajadzīga klimata pasākumu koordinācija gan Eiropas, gan pasaules līmenī. Līdz ar to ir pamatoti ES līmenī uzraudzīt, kā visā ES virzās klimata un enerģētikas politikas īstenošana saskaņā ar Enerģētikas savienības mērķiem, kā arī to, cik labi darbojas iekšējais enerģijas tirgus.

Otrkārt, ņemot vērā katras Enerģētikas savienības dimensijas pārrobežu nozīmi, ir nepieciešama ES līmeņa rīcība, lai vēl vairāk veicinātu ciešāku sadarbību starp dalībvalstīm. Nevienu no Enerģētikas savienības dimensijām nebūs iespējams sekmīgi īstenot, ja nebūs pārvaldības procesa, kas abpusēji jāievēro dalībvalstīm un Komisijai un kas nodrošinās reģionālāku pieeju klimata un enerģētikas politikai. Tāpat ir svarīgi izveidot veicinošu satvaru, kas nodrošinās ES gatavību pilnībā iesaistīties Parīzes nolīgumā paredzētajos izskatīšanas procesos, tādējādi nodrošinot maksimālu sinhronizāciju un sinerģijas.

Treškārt, ES rīcība ir pamatota arī attiecībā uz iniciatīvas mērķi racionalizēt esošos plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumus, jo esošos ES tiesību aktus enerģētikas *acquis*, kā arī Monitoringa mehānisma regulu var grozīt tikai ar tiesību aktu priekšlikumiem nolūkā samazināt administratīvo slogu dalībvalstīm un Komisijai un uzlabot saskaņotību plānošanas un ziņošanas jomā, kā arī nodrošināt nacionālo plānu un progresu ziņojumu salīdzināmību.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Vairums pašreizējo plānošanas, ziņošanas un uzraudzības pienākumu ir lietderīgi, jo tādējādi tiek iegūta noderīga informācija par konkrētu politikas jomu un tie palīdz īstenot konkrētus politikas mērķus, kas izvirzīti sektorālajos tiesību aktos. Pašreizējie Komisijai uzliktie ziņošanas pienākumi nodrošina, ka Komisija informē Eiropas Parlamentu, Padomi un sabiedrību par rezultātiem, kas sasniegti ar ES tiesību aktu palīdzību, un par to, kā ES un tās dalībvalstis pilda savus attiecīgos pienākumus, ko paredz starptautiskās saistības saskaņā ar *UNFCCC*.

Tomēr esošais satvars nav piemērots 2030. gada enerģētikas un klimata mērķrādītāju un Enerģētikas savienības mērķu sasniegšanai, jo tas nespēj nodrošināt saskaņotu rīcībpolitiku enerģētikas jomas pienākumu ziņā un konsekvenci starp enerģētikas un klimata jomām. Turklāt tiek uzskatīts, ka daži pašreizējie plāni un ziņojumi rada augstas administratīvās izmaksas.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Priekšlikums ir saskanīgs ar pārskatīto Direktīvu 2009/28/EK (Atjaunojamo energoresursu direktīva), pārskatīto Direktīvu 2010/31/ES (Ēku energoefektivitātes

direktīva), pārskatīto Direktīvu 2012/27/ES (Energoefektivitātes direktīva) un ar Tīrgus modeļa iniciatīvu.

Tas ir arī saskanīgs ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK (Kopīgo centienu lēmums, attiecas uz 2013.–2020. gadu), ierosināto aktu tā nomaīnai 2021.–2030. gada periodam, COM(2016) 482 *final* – 2016/0231 (COD) (Priekšlikums regulai par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām), kā arī LULUCF priekšlikumu, COM(2016) 479 *final* – 2016/0230 (COD) (Priekšlikums regulai par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām). Minēto iniciatīvu mērķis ir izveidot sektorspecifisku tiesisko regulējumu laikposmam pēc 2020. gada, savukārt ar šo priekšlikumu izveido vispārējo pārvaldības satvaru Enerģētikas savienības mērķu sasniegšanai.

Tas ir saskanīgs arī ar Direktīvu 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.–GGGG.

☒ **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2018. gada uz neierobežotu laiku,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi⁵⁷

☒ Komisijas īstenošana **tieša pārvaldība**:

- ☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
- ko veic izpildaģentūras.

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

x **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta īstenošanas uzdevumi uzticēti:

- ☐ trešām valstīm vai to noteiktām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- x Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus, ja tie sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ struktūrām, kuru darbību reglamentē dalībvalsts privāttiesības, kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā.
- *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

Šīs regulas prasību īstenošanai būs nepieciešama EVA līdzdalība.
--

⁵⁷

Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Monitoringa un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Šajā regulā izklāstīti dalībvalstu un Komisijas veiktās plānošanas, ziņošanas un monitoringa nosacījumi un periodiskums. Komisijas monitoringa uzdevumiem būtu nepieciešama ārējā tehniskā palīdzība no darbuzņēmēja. Turklāt ir plānots izveidot jaunu saziņas rīku, kas ietvers tīmekļa platformu un publisku tīmekļa vietni informācijas un paraugprakses apmaiņai sabiedrībai pārredzamā veidā.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Dalībvalstis savus plānošanas un ziņošanas pienākumus varētu neizpildīt laicīgi. Arī šā iemesla dēļ tiks izveidota tīmekļa datubāze.

Ar tīmekļa platformas darbību saistītie riski galvenokārt attiecas uz problēmām, kas saistītas ar IT, piemēram, iespējama sistēmas atteice un konfidencialitātes jautājumi.

2.2.2. Informācija par izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Paredzētās kontroles metodes ir noteiktas Finanšu regulā un piemērošanas noteikumos.

2.2.3. Paredzamās pārbaužu izmaksas un ieguvumi un gaidāmā kļūdas riska līmeņa novērtējums

Neattiecas

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Papildus Finanšu regulas piemērošanai nav paredzēti nekādi citi īpaši pasākumi.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. [Pozīcija.....]]	Dif./nedif. ⁵⁸	no EBTA valstīm ⁵⁹	no kandidātvalstīm ⁶⁰	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
[2]	[34 02 01: SEG emisiju samazināšana	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

⁵⁸ Dif. – diferencētās apropriācijas, nedif. – nediferencētās apropriācijas.

⁵⁹ EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁶⁰ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

	(mazināšana)					
	[07 02 06: Eiropas Vides aģentūra...]	Nedif.	JĀ	JĀ	JĀ	NĒ

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. [Pozīcija.....]	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	[XX.YY.YY.YY.]		JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Numurs 2	Ilgspējīga izaugsme: dabas resursi]
--	-------------	--

[Struktūra]: <EVA — Eiropas Vides aģentūra>			Gads 2017 ⁶¹	Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ 2018-2020
1. sadaļa: Personāla izdevumi	Saistības	(1)		0,035	0,140	0,210				0,385
	Maksājumi	(2)		0,035	0,140	0,210				0,385
2. sadaļa: Infrastruktūras un darbības izdevumi	Saistības	(1a)								
	Maksājumi	(2a)								
3. sadaļa: Darbības izdevumi	Saistības	(3a)		0,250	0,500	0,500				1,250
	Maksājumi	(3b)		0,250	0,500	0,500				1,250
KOPĀ — <EVA> [struktūras] apropriācijas	Saistības	=1+1a +3a		0,285	0,640	0,710				1,635
	Maksājumi	=2+2a +3b		0,285	0,640	0,710				1,635

⁶¹ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

3.2.2. Paredzamā ietekme uz [struktūras] darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus			Gads 2017		Gads 2018		Gads 2019		Gads 2020		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ	
	REZULTĀTI																	
	Rezultāta veids ⁶²	Rezultāta vidējās izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Nē	Izmaksas	Kopējais rezultātu daudzums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁶³ ...																		
– Ziņošanas platformas izveide					1	0,250											0,250	
Palīdzība kvalitātes kontrolē un							1	0,500	1	0,500							1,000	
- Rezultāts																		
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1					1	0,250	1	0,500	1	0,500							1,250	
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2																		
- Rezultāts																		

⁶² Rezultāti ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

⁶³ Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā.

Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 2																
KOPĒJĀS IZMAKSAS			1	0,250	1	0,500	1	0,500							1,250	

3.2.3. Paredzamā ietekme uz EVA cilvēkresursiem

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- x Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Paredzamā ietekme uz darbiniekiem (papildu) — ārštata darbinieki

Līgumdarbinieki	2018	2019	2020	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)
IV funkciju grupa	0,5 (CA)	2 (CA)	3 (CA)	Neierobežots laiks
III funkciju grupa				
II funkciju grupa				
I funkciju grupa				
Kopā	0,5 (CA)	2 (CA)	3 (CA)	

Papildus tiem 9 pagaidu darbiniekiem (4 AD + 5 AST), kuri pašlaik strādā EVA un pilda ar šo regulu saistītus uzdevumus, EVA ir vajadzīgi 3 papildu līgumdarbinieki darbam šādās jomās:

- klimata pārmaiņu mazināšana un atjaunojamo energoresursu enerģija, kas ietver informācijas par nacionālajām prognozēm/trajektorijām, rīcībpolitikām un pasākumiem un biomasu novērtēšanu;
- klimata pārmaiņu mazināšana un energoefektivitāte, kas ietver informācijas par nacionālajām prognozēm/trajektorijām, rīcībpolitikām un pasākumiem novērtēšanu; un
- integrēta klimata un enerģētikas ziņošana;
- jaunu ziņošanas straumju un e-ziņošanas infrastruktūras izveide, vadība un uzturēšana saistībā ar tās atbildībā esošajām datu plūsmām.

Izmaksu aprēķina apraksts, izsakot pilnslodzes vienībās, jāiekļauj V pielikuma 3. iedaļā.

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- x Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā

Aprakstīt, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un summas.

- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma⁶⁴

Aprakstīt, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansējuma struktūru								
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas								

⁶⁴

Sk. 11. un 17. pantu Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam.

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁶⁵						
			Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
..... pants									

Attiecībā uz dažādiem ieņēmumiem, kas ir “piešķirtie ieņēmumi”, norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

Norādīt, ar kādu metodi aprēķināta ietekme uz ieņēmumiem.

⁶⁵

Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.